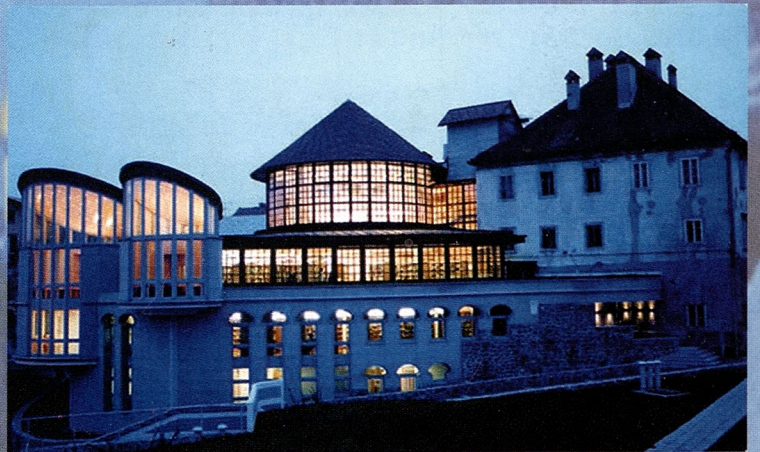

ŠTUBIDU

Letnik 7, številka 1, oktober 2005, študijsko leto 2005/2006

VSEBINA

Pisci prispevkov (po nikakršnem redu)

Katarina Demšar, Tanja Merčun, Hedvika Pavlica
Kolman, Barbara Plestenjak, Gregor Škrlič, Sara
Koncilja, Primož Bevc, Maja Blažič, Dare
Majcenovič, Primož Južnič, Drahomira Gavranovič,
Ivana Kukovec, Maja Miklič, Aleš Klemen,
Andreja Rudaš, Mira Vidic

Glavni in odgovorni urednik:

Barbara Plestenjak

Lektoriranje:

Anja Mrdjenovič, Katja Zamuda, Sabina Košir

Fotografije so prispevali:

Primož Bevc, Darko Majcenovič, Jure Burjek,
Andreja Rudaš, Gregor Škrlič ter še nekateri drugi
neznani avtorji

Oblikovanje:

Jure Burjek

jure.burjek@gmail.com

Elektronski naslov: revija.stubidu@gmail.com

Internetni naslov: [http://www.ff.uni-lj.si/
studentske_strani/bibliotekarstvo/stubidu.htm](http://www.ff.uni-lj.si/studentske_strani/bibliotekarstvo/stubidu.htm)

Tisk: Megatisk d.o.o.

Naklada: 200 izvodov

ISSN C503-6488

ČLANKI V ŠTUBIDUJU SO IZDATNO HONORIRANI!!!

zastonj naročnina in večna hvaležnost!!!!!!

Tehnična navodila avtorjem:

- Prispevki naj vsebujejo golo besedilo ... brez posebnega oblikovanja in efektov.
- Prispevke posredujete na elektronski naslov revija.stubidu@gmail.com ali pustite v posebni mapi v OHK BINK.
- Vse slike se vrnejo!

• BESEDA UREDNIKA	... str. 3
• KNJIŽNICA IGRIŠČE ZNANJ str. 4
• KAJ SEE DOGAJA NA NAŠEM FAKSU?	... str. 6
• SEKCIJA ŠTUDENTOV BIBLIOTEKARSTVAstr. 7
• "WHO SAYS OLD DOGS CAN'T LEARN NEW TRICKS?"	... str. 8
• POT V OSIJEK	... str. 9
• KAKO JE ŠTUDENTOM BIBLIOTEKARSTVA ALI str. 11
• LIDA str. 13
• KAKO SE PRELEVITI IZ ABSOLVENTA V DIPLOMANTA?	... str. 16
• PRIHODNOST JE V NAŠIH ROKAH	... str. 20
• IZ MAJHNEGA RASTE VELIKO str. 21
• PRAVLJIČNA URA V KNJIŽNICI str. 21
• DOMAČA STRAN ŠTUDENTOV	... str. 22
• NAKLJUČNO POPOTOVANJE	... str. 22
• SLOVENSKE KNJIŽNICE	... str. 23
• JUTRO NASLEDNJEGA DNE	... str. 24
• STEZA BRAZD	... str. 26

BESEDA UREDNIKA

Neverjetno težko je bilo ponovno preklopiti misli na faks. Nekako se tolažim s tem, da se to dogaja vsem. In zakaj smo preklopili na faks pred dejanskim začetkom? Zato, ker se je ponovno zbrala skupina entuziastov, ki je ustvarila to, kar sedaj držiš v rokah. Seznam sodelavcev je silno dolg in sega od strokovnih delavcev na oddelku do diplomantov in bivših brucev. Zakaj pravim bivših? Zato, ker so med nas prišli novi. Nov veter na oddelku in t. i. sveža kri. Zato bruci, bodite pozdravljeni!

Za razliko od običajnih besed urednika ne bom predstavljala vsebine, zato imate kazalo. Dobrodošli ste, da preberete poslastice, ki jih nudi najnovejša številka. Kot vidite ta številka izhaja ob netradicionalnem času. Toda odločili smo se, da začnemo novo tradicijo, tradicijo, ki bo vsem v prid.

In še nekaj netradicionalnega. Ne bom pela hvale vsem ustvarjalcem ter tistim, ki so pomagali, da je nova številka ugledala svet. Rada bi izpostavila nekaj povsem drugega, nekaj o čemer se običajno ne govori. Izpostavila bi dejstvo, da je neverjetno lahko kritizirali in pljuvati po delu peščice, pri tem pa se skriti v sivino t. i. večine. Tako početje je najlažje. Nihče ne pogleda tebe, ki dovolj dolgo vpiješ, obsojaš in s prstom kažeš na »krivca«, ampak je slednji ta, v katerega so uprti pogledi. Toda, ko se tudi tem »sodnikom« ponudi javna možnost prispevanja k izboljšavi t. i. »katastrofalnega stanja«, takrat pa odmeva zgolj tišina, pogledi so uprti v tla, nihče več ne daje komentarjev ...

Zakaj danes, tu in o tem? Zato, ker bi rada, da začne »ljudstvo« misliti z lastno glavo. Ja, kritizirajte! Vsekakor! Toda te kritike naj bodo utemeljene in naj se dotikajo dela samega in naj ne temeljijo zgolj na tem, da je avtor/ica dela ali dejanja pripadnik/ca neke dotične skupine. Taka kritika nima pomena in naj raje ostane zamolčana. Toda nikakor to ne sme pomeniti, da moramo biti z vsem zadovoljni! Ne sme nas biti strah povzdigniti glasu in opozoriti na nepravilnost ali krivico! V primeru manipulacije in izkoriščanja naj se sliši glas! Potrebno je, da se javno in glasno pove, da je določeno ravnanje nedopustno in ni v skladu z družbo, kjer naj bi vsak posameznik imel pravico do udejstvovanja, pravico do svoje veroizpovedi, mnenja in sanj.

V trenutku, ko pogledamo stran damo podporo manipulatorju in izkoriščevalcu. Kaj pa takrat, ko

smo v manjšini mi oškodovani in ranjeni? Takrat pa ...! Ja, takrat pričakujemo pomoč prav tistih, katerim smo prej obrnili hrbet. Tu prihaja do rahlega neskladja, se vam ne zdi? Zakaj nekateri vedno znova pomagajo in ponujajo roko, med tem ko drugi zgolj zahtevajo in jemljejo? To je najbrž eno izmed tistih vprašanj, na katera odgovarjamo celo življenje.

Dejstvo je tudi, da nas je neka kvazi socialna varnost zazibala v stanje, kjer se nam ne zdi vredno boriti za več. Zakaj le? Saj to kar imamo je dovolj. Pa je res? In kaj smo pripravljeni storiti in žrtvovati za nekaj več? Ali pa smo pripravljeni iti skozi življenje le v polsnu, brez sanj in želja ter hrepenenja po Več, hrepenenja po tistem, kar bi nas naredilo boljše in »večje«? In zakaj nas lahko »varnost« na enem področju pripravi do tega, da nismo več pripravljeni tvegati, tvegati za boljši in bolj svoboden jutri? Jutri, ko bo ustvarjalnost del vsakdana in ne zgolj trenutek »neprištevnosti« peščice.

Zakaj vse to? Zato, ker hočem doživeti ta jutri! Hočem in želim, da ta ustvarjalni jutri ne bo več nekje daleč, ampak tu in sedaj ter na dosegu roke. Da bo veter »svobode duha« zavel tudi tu, na našem oddelku, med nami in na teh straneh.

Barbara Plestenjak
barbara.plestenjak@gmail.com

DIPLOMIRANCI IN ABSOLVENTI POZOR!!!

Knjižnica Šolskega centra Novo mesto (največja šolska knjižnica pri nas) vabi pripravnike, da opravljate pripravništvo v njihovi knjižnici. Razpis pripravništva bo objavljen na internetni strani Ministrstva za šolstvo in šport (<http://www.mszs.si/slo/solstvo/kadri/pripravnistvo.asp>). Več informacij o pripravništvu v Šolskem centru Novo mesto pa lahko dobite na telefonski št.: 07/393 21 27 ali elektronskem naslovu: mateja.sasek@guest.arnes.si (ga. Mateja).

**Vsi bodoči pripravniki VABLJENI in
DOBRODOŠLI!!!!**

KNJIŽNICA – IGRISČE ZNANJA IN ZABAVE

SPLOŠNE KNJIŽNICE IN PROSTI ČAS

V Novem mestu je 12. in 13. septembra 2005 potekalo strokovno srečanje z mednarodno udeležbo, ki sta ga s skupnimi močmi organizirali Knjižnica Mirana Jarca Novo mesto in mestna knjižnica »Ivan Goran Kovačić« iz Karlovca, ki je osrednja knjižnica Slovencev na Hrvaškem.

Srečanja pa smo se, kot je že v navadi, udeležili tudi nadebudni študenti ali bolje rečeno študentke bibliotekarstva. Kljub mesecu septembru, ko je veliko študentov še na počitnicah ali pa se učijo za zadnje izpite, se je na srečanju zbralo kar osem študentk.

Srečanje je bilo namenjeno predvsem predstavitvi vloge, ki jo ima knjižnica pri zagotavljanju kvalitetnega preživljanja prostega časa vseh svojih

Študentke na posvetovanju

uporabnikov. Uvodni predavanji sta bili tako namenjeni sociološkimi okvirom in dejavnikom, ki vplivajo na način preživljanja prostega časa, srečanje pa je z vsakim referatom bolj prehajalo iz teoretičnih smernic na primere dobrih praks, ki se že izvajajo po Sloveniji in na Hrvaškem.

Pred predstavitvijo nekaterih dobrih praks pa bi rada izpostavila še nekaj uvodnih prispevkov:

Dr. Primož Južnič je predstavil prispevek, ki ga je pripravil skupaj z dr. Mihom Kovačem (ki žal na

posvetovanju ni bil prisoten, saj se je v Oxfordu dogovarjal za študijsko povezovanje). V prispevku sta med tri osnovna poslanstva knjižnice postavila: informacije, izobraževanje in prosti čas. Temu naj bi se v prihodnje prilagajal tudi novi študijski program, ki bo študentom pomagal razumeti koncept prostega časa in kakšne vloge igrajo mediji pri preživljanju prostega časa. Saj čeprav promocija knjige in branja ostaja še vedno ena glavnih nalog knjižnic, se morajo knjižnice prilagajati spremembam v medijskem prostoru, sicer ne bodo izpolnjevale svojega poslanstva. Zato morajo knjižničarji poznati in razumeti spremembe, ki se dogajajo v medijskem prostoru, se jim prilagajati in jih poskušati usmerjati ter razumeti vlogo knjige v širšem medijskem kontekstu. Dr. Južnič je na kratko predstavil tudi nov način študija, ki bo uveden po bolonjski reformi na BINK-u. Med drugim smo izvedeli tudi, da bo nov naziv diplomirancev diplomirani bibliotekar informatolog.

Dr. Silva Novljan je opredelila prosti čas kot čas, v katerem človek svobodno zadovoljuje svoje potrebe in želje, knjižnica pa razvija pozitivne učinke prostega časa in zmanjšuje negativne učinke. Knjižnica s svojo zbirko in storitvami tako zagotavlja aktivno preživljanje prostega časa, ko se uporabnik lahko sprosti in razbremeni od obveznega dela. Na to kaže tudi izposoja knjig v slovenskih knjižnicah, saj si na primer odrasli znotraj leposlovja izposodijo največ nezahtevnih romanov, ki jim ponujajo sprostitev, s pomočjo katere lahko odmislijo tegobe vsakdana.

V prispevku »Skrita moč knjižnic — knjižnica kot motivacijski prostor za doživljajsko branje« je Breda Podbrežnik Vukmir poudarila, da mora knjižničar biti tudi sam bralec in da mora spodbujati družinsko branje, saj le bralci ustvarjajo bralce. Zgled in motivacijo za branje ponujajo predvsem družina, učitelji in knjižničarji. Knjižničar pa mora veliko časa nameniti tudi izboru knjižnih zbirk, organizaciji in dostopnosti. Meni, da bi morali starostno razporeditev dopolniti s predšolsko stopnjo ter uvesti nekakšno klasifikacijo leposlovnih del, kakršno že lahko najdemo v OCLC-jevem Fiction Finderju (<http://fictionfinder.oclc.org/>).

V sklopu ponedeljkovih predavanj smo nato slišali in predvsem tudi videli, kako knjižnice skrbijo za aktivno in kvalitetno preživljanje prostega časa svojih uporabnikov.

V Zadarski knjižnici dajejo poudarek predvsem na kvalitetno, a neformalno in prijetno preživljanje časa otrok in mladih s svojimi vrstniki. Prikazali so vrsto programov, ki jih v knjižnici izvajajo, pri čemer je bilo najbolj impresivno prav število in pogostost dejavnosti, ki jih namenjajo preživljanju prostega časa mladih.

V Bežigraski knjižnici so pri dejavnostih stopili še korak dlje, saj so se tesno povezali z drugimi kulturnimi ustanovami (muzeji, AGRFT, okoliške šole, ...) in s skupnimi močmi ustvarjajo programe za uporabnike. Zelo uspešno je njihovo sodelovanje s Tehničnim muzejem Slovenije, ki poteka v obliki mesečnih tematskih delavnic (elektro delavnica, delavnica tkanja, izdelajmo periskop, svečarska, ...) in pripravljajo pa jih kustosi muzeja. Pri sodelovanju knjižnic in muzejev gre za plodno promocijsko sodelovanje, saj z ustreznim pristopom vzbudijo zanimanje za poznavanje muzejskih dejavnosti ter interes za obiskovanje muzejev in galerij. Knjižnica promovira dejavnost muzejev tudi:

- s tekočim obveščanjem o dogodkih v muzejih,
- z izpostavljanjem gradiva o teh muzejih in
- tako, da svojim članom nudijo cenejše ali brezplačne vstopnice v določene slovenske muzeje.

MatičnaknjižnicaKamnikjepredstavila interaktivno knjigo za otroke (<http://www.kaminskaveronika.net>), ki otrokom na sodoben način predstavlja pravljičice iz lokalnega okolja, puljska knjižnica pa njihovo dejavnost, ki je namenjena turistom.

Drugi dan srečanja pa je bil v znamenju predavanj o vlogi knjižnice za ljudi s posebnimi potrebami, saj so ti referati nekoliko zasenčili ostale in sprožili plodno diskusijo. Dr. Novljan je izpostavila potrebo po dopolnilnem izobraževanju knjižničarjev in posvetovanju na to temo, že pred zaključkom srečanja pa je bil zapisan osnutek Novomeške deklaracije, ki jo bodo posredovali vsem pristojnim organom. Izjava bo poudarjala, kako pomemben je prosti čas in kakšno vlogo ima tu knjižnica. Zato bi morale knjižnice paziti na kakovost zbirke in pestrost kakovostne izbire storitev v povezavi z okoljem in za vse skupine uporabnikov. Vendar pa knjižnice določenih storitev ne morejo opravljati — pravica korištenja uslug splošnih knjižnic je kratena turistom in ranljivim skupinam. Zato:

- naj založništvo obogati trg z gradivi za različne skupine učnih težav;
- naj ZBDS ustanovi komisijo za te skupine, ki bo pripravila prevod ustreznih IFLA smernic in izbere člana, ki bo sodeloval v IFLINI Sekciji za knjižnične usluge za ljudi s posebnimi potrebami
- naj se na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo uvede predmet za delo z ljudmi s posebnimi potrebami;
- naj bo v vsaki splošni knjižnici eden od knjižničarjev zadolžen za ugotavljanje posebnih potreb;
- je potrebno sodelovanje knjižnic s stroko in institucijami, ki so zadolžene za to;
- bo Državni center za razvoj knjižničarstva v svojih vprašalnikih spraševal tudi po dejavnostih, ki jih knjižnica izvaja za ljudi s posebnimi potrebami.

Ogled knjižnice Mirana Jarca Novo mesto

Vendar pa je potrebno zagotoviti sredstva za te dejavnosti, dejavnosti prostega časa pa se lahko odvijajo le, če so za to prostorski in kadrovski pogoji.

Morda bi za zaključek tega poročila s posvetovanja zapisala le še to, da je bilo srečanje zelo zanimivo in celo navdihujoče, saj se je pokazalo, da z željo in vizijo knjižničarjev lahko knjižnica res postane igrišče, ki preko igre pripelje do znanja in zabave. Hkrati pa je bilo posvetovanje lepa priložnost za druženje s študenti in knjižničarji, izmenjavo mnenj in zabavo.

Tanja Merčun
tanja.mercun@gmail.com

KAJ SE ŽE DOGAJA NA NAŠEM FAKSU?

Poročilo o delu v Študentskem svetu Filozofske fakultete (ŠSFF) in v Študentski organizaciji Filozofske fakultete (ŠOFF)

Nazadnje sem se predstavila v Štubiduju kot novoizvoljena predstavnica v Študentski organizaciji in predsednica Študentskega sveta Filozofske fakultete.

V svojem volilnem programu je bilo navedeno, da vas bom sproti obveščala o dogajanju v Študentski organizaciji. Torej ...

Kot prvo upam, da ste opazili oglasno desko pred učilnico 528, na katero obešam zapisnike zadnjih sej ŠOFF-a, lepim vabila in obvestila.

Katarina Demšar

• PREPIH V K16

V mesecu januarju sem kot predsednica posredovala pri preložitvi zaprtja okrepčevalnice K16, vendar se je vodstvo fakultete odločilo, da bo pripravilo razpis za najboljšega ponudnika. S prodekanom študentom sva potem sodelovala pri pisanju kriterijev in pogodbe ter nazadnje pri zniževanju cen nekaterim toplim napitkom.

Danes sem vesela, da smo končno uredili ta večletni problem.

V načrtu pa je že gradnja večnamenskega prostora na dvorišču, ki naj bi bila zgrajena še v letošnjem letu.

• VONJ PO SVETLEM IN LEPEM

K16 je prehod za naše prostore ŠSFF-ja in ŠOFF-a oz. pisarni. V tem času smo ju na novo opremili,

tako sta postali prijetni, funkcionalni in prostorni. Na pomoč nam je pristopila ga. tajnica fakultete, ki nam je podarila lepo ohranjeno pohištvo za prvo pisarno.

• DENARČKE ŠTEJEMO, DENARČKE ...

Na sejah ŠOFF-a in ŠSFF-ja sem se trudila za čim višjo finančno podporo projektom na našem oddelku. Tako smo pridobili sredstva za avtobusni prevoz za izmenjavo Osijek – Ljubljana in še neizvedeno ekskurzijo v Zamejsko Slovenijo, tiskanje knjižnih znamenj od ŠSFF-ja (na variabilnem delu nismo dobili nič – o tem me odloča ŠOFF) in denar za mednarodno konferenco BOBCATSSS 2005. Prijavila sem več projektov na variabilni del (fotografski natečaj, knjižna znamenja in ustvarjalne delavnice), a niso dobili finančne podpore.

• BOLONSKI PROCES

Po funkciji (predsednica ŠSFF-ja) sem članica Komisije za dodiplomski študij. Kmalu sem skupaj z vabilom na sejo prejela tudi prenovljena programa na bibliotekarstvu in prevajalstvu. Intenzivno sem se učila in spoznavala Bolonjski proces, skupaj z Majo Blažič (predsednica Sekcije študentov pri ZBDS), sva pripravili srečanje študentov s profesorji o novem študijskem programu na bibliotekarstvu. Sodelovala sem v delovni skupini za pripravo okvirov (minimalni pogoji), ki morajo biti upoštevani pri prenovljenih programih na Filozofski fakulteti. In zdaj držim pesti, da bodo novi programi izločili "balast" iz naših predmetnikov in študenti ne bomo več samo zapisnikarji predavanj.

• DNEVI ŠSFF

V prvem tednu maja je ŠSFF pripravil Dneve ŠSFF-ja. Na ta način smo obeležili prvo obletnico protesta zaradi prostorske stiske. Pripravljen je bil pester program za študente. Pri programu je sodelovala tudi Barbara Plestenjak, ki ga je popestrila z izdelovanjem nakita. Predstavila so se študentska društva na Filozofski fakulteti, med drugimi tudi Sekcija študentov bibliotekarstva pri ZBDS.

• DRUGO

Poleg vsega pišem študentska mnenja za profesorje, hodim na Komisije, kolegije dekana, najrazličnejše sestanke, seje Študentskega sveta Univerze v Ljubljani, predavanja in srečanja. V veselje mi je bilo, da smo se svetniki in svetnice družili na delovno-motivacijskem vikendu, kjer smo se ne samo spoznali temveč tudi načrtali pot vnaprej.

ŠOFF je v mesecu marcu organiziral veliki otvoritveni koncert meseca kulture, na katerem so sodelovali znani pevci in glasbene skupine.

V maju sem se kot predsednica ŠSFF udeležila srečanja v Oslu, kjer nam je bilo predstavljeno študentsko vključevanje v delovanje Univerze, pa tudi uresničevanje Bolonjske reforme.

31.5.2005 je ŠSFF podal tudi mnenje za kandidata dekana, v juniju pa negativno mnenje na cenik Filozofske fakultete. ŠSFF se ni strinjal z cenami, ki jih je predlagal Upravni odbor Filozofske fakultete, kajti cene so bile previsoke. Dosegli smo, da se je vpisnina za v višji letnik in v absolventski staž znižala, kajti ceno je potlej določila Univerza v Ljubljani.

V juniju so se začele tudi priprave za podelitev indeksov, torej prireditev namenjena novim študentom Filozofske fakultete.

Konec junija pa sem predsedstvo ŠSFF prepustila Sanji Radošević.

Začenjajo se priprave za volitve v nov Študentski svet in ti, draga študentka, dragi študent se odzovi na razpis za kandidaturo, kajti nova izkušnja, ki jo lahko pridobiš, postane izredno dragocena. Na drugi strani pa je mogoče narediti nekaj dobrega v korist vseh študentov.

Posebno pa ste povabljeni na volitve v novembru, ko bomo volili novega predstavnika študentov bibliotekarstva.

Prisrčen pozdrav vsem, posebno pa novim študentkam in študentom, bodočim bibliotekarjem.

Katarina Demšar

katarina.demsar@gmail.com

SEKCIJA ŠTUDENTOV BIBLIOTEKARSTVA PRI ZVEZI BIBLIOTEKARSKIH DRUŠTEV SLOVENIJE

Za vse tiste, ki prvič berete Štubidu, naj vas obvestim, da si za več informacij o tem, kaj Sekcija je, kakšen je njen namen in kaj so naši cilji, lahko preberete prejšnjo številko Štubiduja (tisto, ki ima fotke na platnicah).

Kaj smo počeli v splomladanskih mesecih?

Konec januarja oziroma začetek februarja smo se udeležili mednarodnega simpozija Bobcats 2005 v Budimpešti, kjer smo suvereno predstavljali BINK. Obenem je skupina treh študentk in študenta pod mentorstvom prof. Južniča zelo uspešno predstavila referat »Who Says That Old Dogs Can't Learn New Tricks« A Survey Of Internet Usage Among Seniors. Konferenca je bila uspešna tudi zato, ker smo se srečali s študenti bibliotekarstva iz Osijeka, ki so nas povabili, da jih obiščemo. Rezultat navezovanja stikov je bila dvodnevna spomladanska izmenjava študentov na Hrvaškem.

Del študentov na dvodnevni izmenjavi v Osijeku

Nato smo v februarju kar 3 dni skupaj, na BINK-u predstavljali ZBDS in Sekcijo študentov bibliotekarstva, delili promocijski material in včlanjevali nove člane v različna področna društva. Študentje so se zanimali predvsem za Društvo bibliotekarjev Ljubljana (DBL), pa tudi za primorsko in celjsko društvo.

15. 3. 2005 smo se aktivno udeležili pereče razprave o Bolonjski deklaraciji na BINKu. Ugotovili smo, da se večina študentov ne zaveda, kako je ta sprememba študija pomembna za nas in predvsem za prihodnje generacije, ki bodo študirale po novem študijskem programu. Med razpravo smo ugotovili, da študijski program prinaša nekaj pozitivnih novosti, obstaja pa še nekaj točk, ki jih bo potrebno pred začetkom izvajanja spremeniti.

20. in 21. aprila 2005 sta potekala dva organizirana strokovna ogleda Centralne tehniške knjižnice v

Ljubljani (CTK) pod vodstvom ge. Mojce Dolgan-Petrič. Oglede je bil namenjen predvsem brucem, saj smo ugotovili, da je za boljšo bibliotekarsko razgledanost zelo dobro že bruce poslati na ogled glavnih knjižnic, ker se tako z njimi bolje spoznajo in se jih ne bojijo uporabljati.

25. in 26. aprila 2005 smo izvedli dvodnevno izmenjavo s študenti bibliotekarstva v Osijeku. Tokrat smo iz Ljubljane šli na obisk k našim sosedom, ki so nas lepo prijazno sprejeli in nam pokazali njihov oddelek na Osiješki filozofski fakulteti, center mesta in nacionalni park »Kopački rit«. Poskrbeli so tudi za družabni večer poezije in proze v romantičnem vzdušju ob svečah v enem izmed njihovih najbolj obiskanih lokalov. Polni pozitivnih vtisov smo jih povabili, naj naslednje leto vrnejo obisk in nas pridejo pogledat v Ljubljano. Fotografije si lahko ogledate na naši spletni strani.

3. in 4. maja pa smo aktivno sodelovali tudi na dnevih Študentskega sveta Filozofske fakultete, kjer smo imeli svojo stojnico, kjer je med drugim potekala tudi delavnica izdelovanja nakita pod vodstvom naše podpredsednice Barbare Plestenjak. Slednja je bila zelo zanimiva za mimoidoče študente in študentke ter profesorje. Mislim, da smo zelo dobro predstavili našo Sekcijo, saj smo poleg Društva umetnostnih zgodovinarjev edini pripravili tudi slikovno predstavitev naših ekskurzij, ki smo jo projecirali na platno sredi avle FF.

Kaj bomo počeli ob začetku študijskega leta?

- izdali bomo nov Štubidu, ki ga sedaj držite v rokah;
- zamenjali bomo vodstvo Sekcije;
- izdelali bralna znamenja za promocijo Sekcije študentov bibliotekarstva pri ZBDS;
- priprava na posvetovanje ZBDS, Bernardin, oktober 2005.

Do takrat pa vam želim **USPEŠEN ZAČETEK ŠTUDIJSKEGA LETA!!!**

predsednica Sekcije študentov bibliotekarstva pri ZBDS

Maja Blažič
maja.blazic@gmail.com

“WHO SAYS THAT OLD DOGS CAN'T LEARN NEW TRICKS?”

A survey of internet usage among seniors

(Abstract)

The aim of our paper is to discover and analyse current trends of Internet usage among Slovene seniors, the participants of different Third Age University programmes. We chose this particular group of seniors because they lead a very active lifestyle. Participating in these programmes means they are eager to learn new things and that they have access to computers.

Predstavniki našega oddelka z mentorjem v Budinpešti

In our society there is a prevailing belief that computers and Internet are mainly used by younger generations, who grew up with the modern technology. To indicate that the reality is quite different we did a study showing the actual situation in Slovenia. Today seniors not only know how to use computers; they are becoming active users of Internet and e-mail. Various research show that through the past ten years more and more elder people have started to learn how to use computers and of course how to surf the Internet. We could say that a new Internet market has been opened to offer different information and services to the modern seniors.

We wish to understand what percentage of seniors who participate in Third Age University programmes has learned to use the Internet and how they have learned it. We are also interested in, how much time they spend surfing or writing e-mails, and where

they access the Internet. How do libraries approach this new trend? Do they offer enough computer courses for inquisitive seniors or could they do better? To find out the answers carried out survey among seniors involved in Slovene Third Age University programmes by using multiple choice questionnaires.

Our paper will therefore try to establish the situation in the new EU member with the help of study answers and other verified data. We hope we will shatter the myth that seniors are not interested in modern-day technologies and confirm that the situation in Slovenia is comparable with other developed countries.

Avtorji: Tanja Merčun, Maja Blažič, Barbara Plestenjak, Darko Majcenovič
Mentor: dr. Primož Južnič

Bibliography

- BAWDEN, D. (2001) Information and digital literacies; a review of concepts. *Journal of Documentation*. 57 (2): 218-259
- BAWDEN, D. and Robinson, L. (2002) Promoting literacy in a digital age: approaches to training for information literacy. *Learned Publishing*. 25 (4): 297-301
- BURWELL, Lisa A. (2001) Too Old to Surf? No Way! An Internet Course for Seniors. *American Libraries*. 32 (10): 40-42
- GROOMBRIDGE, B. (1982). Learning, education and later life. *Adult Education*, 54: 314-325
- KLOBAS, J.E. and Clyde, L.A. (2001) Social influence and Internet use. *Library Managment*. 1/2: 61 – 67
- LASLETT, P. (1989). A fresh map of life. London: Weidenfeld and Nicolson
- MATES, B. (2002) Targeting the fastest growing patron group-seniors. *Library Hi-tech news incorporating online and CD notes*. 19 (9): 55-60
- RIS 2002/3 – Gospodinjstva uporaba interneta. Available from: <http://www.ris.org> [Date accessed: 8.12.2004] CMI – Center za metodologijo in informatiko in FDV – Fakulteta za družbene vede, Univerza v Ljubljani
- SWINDELL, R. and Thompson, J. (1995) An International Perspective of the University of the Third Age. *Educational Gerontology*. 21 (5): 429-447
- WILLIAMSON, K. (1997) Older people and the Internet. *Link-up*. March: 9-12

Internet resources

- The THIRD Age University. Available from: <http://www.uq.net.au/u3abrisbane> [Date accessed 04.12.2004]
- The THIRD Age University. Available from: <http://www.utexas.edu/cee/thirdage> [Date accessed 28.11.2004]

- The PRAGUE Declaration. Available from: <http://nclis.gov/libinter/infolitconf&meet/postinfolitconfmeet/PragueDeclaration.ppt>, [Date accessed 04.12.2004]
- The UNIVERSITY of Third age: Establishment of The Third Age University. Available from: <http://www2.arnes.si/~ljditzo/english.html> [Date accessed: 11.12.2004]
- UNIVERZA za tretje zivljensko obdobje: Zgodovina. Available from: <http://www2.arnes.si/~ljditzo/zgodovina.htm> [Date accessed: 11.12.2004]

POT V OSIJEK

Ponedeljek 25. 6. 2005. 4:40. Budilka me vrže v mrzlo spomladansko jutro in še napol v snu se odvehem do kuhinje, kjer si začnem pripravljati sendviče. Počasi mi prihaja v zavest ... Osijek, Osijek ... Da, saj res, v Osijek gremo. Spakiram še zobno krtačko in gremo proti Kongresnemu trgu. Polni dobre volje se kljub zgodnji uri začnemo posedati po avtobusu, čakamo uro odhoda in se preštejemo. 18 zagretilih in spoznavanja željnih študentov plus profesor (ter voznik seveda). Potem zbudimo in počakamo še parček, ki jima je zatajila budilka in z rahlo zamudo krenemo proti naši južni sosedji. Komaj se privadimo na vožnjo, že smo na

Druženje slovenskih in hrvaških študentov

meji. Adijo Slovenija, pozdravljena Hrvaška. A ne za dolgo. Kolegica absolventka je pozabila osebno izkaznico. Kaj pa sedaj? Čez slovensko mejo gre brez težav, hrvaški cariniki pa so neizprosni. Prihajamo Slovenija, adijo Hrvaška. Vrnemo se do prvega počivališča na slovenski strani, se poslovimo in ji zaželimo čim hitrejši in varen povratek domov. Mi pa že nazaj čez mejo.

Do Osijeka nas loči še okoli 5 ur vožnje, ki jo je treba nekako preživeti. Dolgčas pa za nas bibliotekarje ne obstaja, saj si poti vedno znamo popestriti s čim

Narodni park Kopačka rit

zanimivim. Veliko smeha nas spremlja na prijetni vožnji mimo Zagreba in po cesti »Bratstva in Enotnosti« »drvim« proti našemu cilju. Ob poti opazujemo veliko na novo zgrajenih hiš in po vojni ponovno prebujajočih vasi. Za tiste, ki smo vojno spremljali še kot majhni otroci, nam je pogled na velika pokopališča, ki so skoraj ob vsaki vasi, nov. In že zagledamo obrise našega cilja v daljavi. Osijek je največje mesto Slavonije in tudi vzhodne Hrvaške in rečno pristanišče na desnem bregu Drave z okoli 105.000 prebivalci. Zapisi obstajajo že od rimskih časov, ko so kolonijo Murso iz 2. st. razdejali Obri, nekaj časa so bili pod Turki. Do leta 1783 je bilo mesto vojaško središče Slavonije, od leta 1809 pa svobodno kraljevo mesto. Po prihodu v mesto z nekaj težavami najdemo Filozofsko fakulteto (tako so je preimenovali pred nekaj leti) in stopimo v topel in sončen dan v Slavoniji. Po nekaj minutnem lovljenju sončnih žarkov nas prijazno pozdravita študentki Informacijske znanosti v Osijeku. Drahomira in Maja sta stari znanki nekaterih naših študentov iz kongresa BOBCATSSS v Budimpešti. Tudi ostale zaradi svoje dobre volje hitro osvojita in pogovor z njima kljub jezikovnim razlikam ni noben problem. Skozi mesto nas peljeta do študentskega centra, kjer stoji tisti čas nam zelo ljub kraj, jedilnica. Študenti iz Osijeka nam »častijo« kosilo in siti in zadovoljni se odpravimo raziskovat mesto. Že med kosilom smo ugotovili, da se študenti v njihovem študentskem življenju prav v ničemer ne ločijo od nas. Prav tako pa bi nam tudi mesto prav hitro lahko postalo domače. Severni del, po katerem se sprehajamo, je zelo zelen in vse že diši po pomladi. Na žalost pa

so povsod še vedno vidne posledice razdejanja, ki ga je po jeseni 1991 pustila vojna. Številne hiše so obnovljene, parki so lepo urejeni, mesto polno in živahno diha, ljudje tako kot povsod hitijo po svojih vsakdanjih opravkih. Vendar pa so po hišah in ulicah še vedno vidne luknje granat in streliv, veliko lepih stavb pa je počekanih z grafiti ali zapuščenih. Tudi na fakulteti nas na vojno takoj za vrati spomnijo bakrorezi študentov, ki so umrli v tistem času. Sprehodimo se do nabrežja Drave (vmes se nekajkrat ustavimo za »gasilske« slike, brez katerih pri nas seveda ne gre. Pri opazovanju reke nas presenetijo strele, ki se zarišejo na nebu, kmalu zatem pa pred točo že bežimo pod nadstrešek, kjer prevedrmo nevihto. Potem se odpravimo proti fakulteti, kjer nas pozdravi profesorica naših gostiteljev, kasneje pa profesor Južnič osiješkimi študentom v hrvaščini predava pomenu in pomembnosti bibliometrije. Zaradi drugih predavanj poleg nas v predavalnici sedi le nekaj profesorjev in domačih študentov. Fakulteta se nam je zdela nekoliko drugačna od naše, saj so na dolgih hodnikih študentje pred veliki vrati čakali na predavanja in je vse izgledalo zelo »sterilno«. Pri njih je v veljavi že tudi Bolonjski sistem in vidimo oglasne deske kateder za umetnost, biologijo, fiziko ...

Utrujeni od poti se odpravimo proti našemu hotelu Ritam, nekaj študentov pa se odpelje naprej proti hostlu. A ne za dolgo. Že kmalu smo na poti nazaj proti centru mesta, saj so študenti v nekem lokalu za nas pripravili večer poezije (in proze ter, kot se kasneje izkaže, tudi še nečesa drugega). Ob prijetni razsvetljavi sveč in večkrat zelo motečem padanju dežja po platneni strehi nad nam se večer začne z pretresljivo zgodbo para, od katerih samo ona preživi vojno. Ni kaj, stvar nam da misliti. Študenti zelo samozavestno in suvereno nastopajo ter berejo svoje osebne izpovedi, humorne zgodbe iz otroških let, svojo in tujo poezijo (nekatero pesmi nas nasmejijo do solz, druge so bolj mračne), na koncu pa sledi še avantgardno branje »avantgardnih otrok«. Kljub temu, da je bil večer mišljen kot druženje in spoznavanje z domačini, nam študenti niso posvečali nobene posebne pozornosti. Tudi med branjem ene od naših študentk, ki se je opogumila in nastopila, so klepetali, saj »slabo razumejo slovensko«. Vendar pa se je večer kljub temu začel in končal super in vsi polni vtisov smo se odpravili na dolgo pot do našega hotela. Naslednji dan smo se prebudili v mrzlo in deževno jutro in plan, da ta dan obiščemo Kopački Rit, se nam ni zdel prav posrečen. Po obilnem zajtrku

KAKO JE ŠTUDENTOM BIBLIOTEKARSTVA ALI PO NOVEM ŠTUDENTOM INFORMACIJSKIH ZNANOSTI V OSIJEKU?

Lep pozdrav, dragi prijatelji in kolegi. Pred nekaj meseci ste nas nekateri izmed vas obiskali v Osijeku in tako smo se z uredništvom dogovorili, da vam napišemo kratek članek o študiju Bibliotekarstva na Filozofski fakulteti v Osijeku.

Table na Filozofski fakulteti v Osijeku

Na začetku smo bili Katedra za knjižničarstvo (ustanovljena l. 1998), sedaj smo se razširili v Oddelek za informacijske znanosti s tremi katedrami. In sicer v Katedro za upravljanje s knjižnicami, Katedro za založništvo in knjigarstvo ter Katedro za organizacijo informacij. Zasluga za to gre predvsem profesorjem in profesoricam in sicer: prof. dr. sc. Tatjani Aparac-Jelušić (predstojnica Oddelka), doc. dr. sc. Srećku Jelušiću, dr. sc. Korneliji Petr, mr. sc. Veri Erl, prof. Nicki Belkina in asistentom Maji Čujić, Sanjici Faletar in Borisu Badurini.

Tudi na našem oddelku se srečujemo s podobnimi problemi kot drugod. Povsod nas sprašujejo zakaj smo pripravljene porabiti štiri leta življenja, da bi

smo se poslovili od naših lepih sob in prijaznega osebja ter se odpravili proti fakulteti, kjer nas je čakalo strnjeno predavanje dveh profesorjev in ene študentke o primerjanju njihovega študija z drugimi oddelki po Evropi, v pripravi na Bolognske reforme. Po predavanju smo se kljub rahlemu rosenju odpravili proti naravnemu parku Kopački Rit. Pozdravil nas je veter in prijazna vodička, ki nam je povedala, da je park poplavno področje na desni obali Donave na severovzhodu Hrvaške, na sotočju Donave in Drave. Je eno od največjih močvirnatih nižin v Evropi in ob velikih poplavah si je možno ogledati cel prostor, ki obsega 23.000 hektarov, poseben zaščiten status rezervata ima 7.220 hektarov. Do sedaj je bilo zabeleženih več kot 2000 bioloških vrst, od tega 291 vrst ptic, po katerih je park še posebej znan. Potem smo si ogledali kratek predstavitveni film in se pogreli ob še enem kamiličnem čaju. Potem smo se skupaj z veselimi upokojenci iz Zagreba odpeljali po toku reke Drave na »lov« za pticami. Ker pa si tudi ptice, tako kot vsak pameten človek, pred slabim vremenom poiščejo zavetje, smo imeli poleg skoraj do krošenj poplavljenih dreves zanimive oblike, bolj malo za videti. Nazaj na obalo nas je pospremila pesem »veselih« zagrebških upokojencev in veter, ki nas je pregnal v avtobus. Zaradi pomanjkanja časa smo se odločili, da ne obiščemo Dvorca Tikveš v gozdu sredi parka. Dvorec je bil zgrajen kot rezidenca za lov pomembnejšev, nazadnje pa ga je uporabljal Tito. Med vojno pa je bil uničen in upostošen. Vrnili smo se v mesto, kjer smo nekateri odhiteli iskat kaj ugodnega, drugi so odšli na kosilo ali pa samo na kavo. V centru mesta smo si lahko ogledali Župnijsko cerkev Sv. Petra in Pavla s 90 metrov visokim zvonikom in že smo hiteli nazaj proti avtobusu. Pred odhodom so nas z obiskom še enkrat počastili profesorji in študenti iz oddelka. Po še eni »gasilski« za konec, smo se odpravili na dolgo pot proti domu. Tokrat je šlo brez zapletov in čas nam je zaradi dobre volje vseh kar švignil mimo.

V Zagrebu smo se poslovili od ene študentke, pri Novem mestu še od dveh, ostali pa smo polni vtisov v poznih večernih urah prispeli do Kongresnega trga. Dva dneva sta nam hitro minila in upam, da bo takih strokovnih ekskurzij v prihodnosti še nekaj, saj nam dajo priložnost ne le, da spoznavamo tuje študente in dežele, ampak se študentje našega oddelka spoznavamo med sabo, si izmenjavamo koristne informacije in se pri vsem tem še dobro zabavamo.

Mira Vidic

na koncu zlagali knjige, brisali prah, jih izdajali in brali. Toda trdno smo prepričani, da se počasi a vztrajno spreminjajo mnenja, ne vsa in ne hitro toda počasi, a zagotovo.

Ker smo navdušeni študentje, lahko o našem študiju rečemo zgolj le najboljše! Še pred dvema letoma je bil študij bibliotekarstva vezan le na študij hrvaščine kar pomeni da se je lahko knjižničarstvo študiralo zgolj v tej kombinaciji. Sedaj je knjižničarstvo možno kombinirati s filozofijo, pedagogiko in tujimi jeziki.

Potrebno je poudariti, da se v študentje na koncu svojega študija (hrvaščine in knjižničarstva) veliki meri raje odločajo za poklic knjižničarja kot pa profesorja. Pokušala vam bom razložiti zakaj se to dogaja, tako da boste lahko sami presodili kako bi se odločili vi.

Ulica pred vhodom v filozofsko fakulteto

Od samega začetka študija bibliotekarstva so študentje na prvem mestu. Vodje se vedno pozanimajo o naših mnenjih, katera so nato tudi upoštevana, saj se teži k temu, da bi se izboljšala kakovost študija. Pred dvema letoma in pol smo bili povabljeni na "okroglo mizo", kjer se je govorilo o menjavi starih programov. Sodelovali smo s predlogi in komentarji ki so bili pozneje vključeni v nove programe.

Oddelek za informacijske znanosti svojim študentom organizira predavanja priznanih knjižničnih in informacijskih strokovnjakov ne samo s Hrvaške ampak tudi od drugod. Tako smo poslušali predavanja prof. dr. sc. Tefka Saračević z Rutgers University (ZDA), prof. dr. sc. Paula Sturges z Oddelka za informacijske znanosti

University of Loughborough (Velika Britanija), dr. sc. Sanda Erdelez iz Texas University (ZDA), prof. Raya Lonsdale z University of Wales, prof. Terryja Weech z University of Illinois (ZDA) in še veliko drugih.

Poleg predavanj domačih in tujih strokovnjakov, imamo možnost praktični del, ki nam ga ponuja oddelek, opravljati v mnogih eksotičnih in zanimivih knjižnicah, inštitutih, muzejih, malih knjižnicah na deželi, ali pa v knjižnicami v velikih mestih. Veliko samostanskih knjižnic potrebuje našo pomoč in mi jim navdušeno pomagamo.

Da pa ne bi mislili da je naš študij sestavljen samo iz teorije in prakse naj vam povem tudi to, da veliko potujemo. Naši profesorji nas namreč zelo radi popeljejo s sabo na vse domače in mednarodne kongrese. Pri organizaciji enega pa sami tudi sodelujemo. Verjetno veste, da Oddelek za informacijske znanosti organizira mednarodno konferenco Libraries in the Digital Age – LIDA, katera bo že šesto leto organizirana v sodelovanju s Univerzo Rutgers iz ZDA in se bo odvijala v Dubrovniku in na Mljetu od 30. maja do 3. junija (Več informacij o konferenci lahko najdete na www.ffos.hr/lida). Poleg LIDA, redno sodelujemo tudi na BOBCATSSS-u in obiskujemo knjižnice, fakultete in inštitute po Hrvaški in sosednjih državam. Marca smo tako obiskali IZUM in Univerzitetno knjižnico v Mariboru. Gostujemo tudi na knjižnem sejmu. Največkrat na Interliber v Zagrebu in Sa(n)jam knjige v Istri, nekoč pa se bomo napotili tudi v Frankfurt.

S svojo aktivnostjo študentje bibliotekarstva dokazujemo, da smo zadovoljni s svojim študijem. Mislim da to lahko potrdi tudi podatek, da je že prva generacija študentov bibliotekarstva začela osnovati Klub študentov knjižničarstva, katerega je poimenovala LIBROS. Klub je tudi danes zelo aktiven. Postavili smo Internetno stran na kateri lahko najdete slike s potovanj, kongresov, sejmov in prakse ter tudi vsa najnovejša ovestila. Organiziramo tudi Večere poezije in proze na katerih študentje berejo lastne "izdelke". Študente poskušamo naučiti, da smo mi tisti ki posedujemo informacije in tisti, od katerih se informacije zahtevajo. O Librosu in o vsem kar se pri nas dogaja lahko preverite na www.ffos.hr/libros.

Za tiste ki še vedno mislijo, da je edino delo bibliotekarjev pospravljanje knjig, moramo povedati, da je to le majhen delček tistega, za kar se usposabljammo na našem oddelku. Diplomirani bibliotekarji so usposobljeni za delo v knjižnicah in središčih za oblikovanje posebnih bibliografskih podatkovnih baz, dokumentacijskih in podobnih središčih ter prevzemajo naloge kot so: oblikovanje, postavljanje in izbor zbirke gradiva ter informacij, organizacija zbirk, izgradnja in vzdrževanje informacijske pomoči (kazala, bibliografije, katalogi knjig, podatkovne baze, ipd), izbiranje in vrednotenje bibliografskih zbirk, informiranje in izobraževanje uporabnikov itn. O študiju bi lahko pisali še dolge spise in eseje toda prostora je premalo. Morda v drugem oglašanju.

Želim se vam zahvaliti za obisk in upam, da se bomo kmalu spet videli na kakšnem kongresu ali kar na obisku. Pošiljam vam veeeelik pozdrav iz Osijeka in čestitam za odlično delo pri časopisu ŠTUBIDU.

Namesto konca ...

“Od vseh svetov, ki jih ni darovala mati narava ampak jih je ustvaril človek sam, je svet knjig najodličnejši.“ H. Hesse

Drahomira Gavranović in Ivana Kukovec

LIDA – LIBRARIES IN THE DIGITAL AGE Dubrovnik – Mljet 30. 5 – 3. 6. 2005

LIDA je zelo priznana mednarodna konferenca, kjer se zberejo strokovnjaki s področja bibliotekarstva in informacijske znanosti iz vseh delov sveta. Namen konference je opozoriti na spreminjajočo se vlogo knjižnic in informacijskih sistemov ter se osredotočiti na aktualne probleme in težave. Konferenca se je začela leta 2000 in je bila sprva namenjena raziskovalcem oz. strokovnjakom s področja bibliotekarstva in informacijske znanosti ter ljudem s področja stroke. Organizirana je s strani Filozofske fakultete v Osijeku in Rutgers University iz Združenih držav Amerike. Letos so

se odločili, da prvič k sodelovanju povabijo tudi študente bibliotekarstva in informacijske znanosti. To je odlična priložnost tudi za študente, ki želijo

Maja M. in Maja B. s predstojnico oddelka za informacisko znanost v Osijeku

poleg Bobcatsss-a sodelovati na še kakšni drugi mednarodni konferenci. Na LIDI lahko sodelujete s strokovnim prispevkom v obliki predstavitve ali pa izdelate poster.

Letošnji temi sta bili »What Can Digital Libraries Do That Traditional Cannot? Or Do In Addition?« in »Building A Small Digital Library And Digital Library Network«.

Kaj se je dogajalo na konferenci?

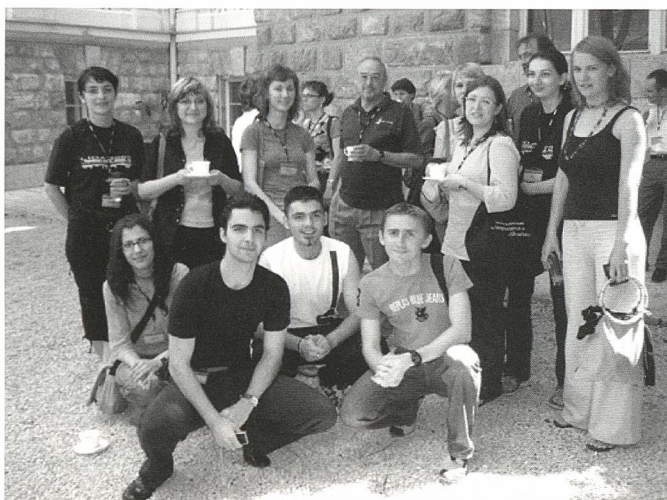
Ponedeljek, 30. maj:

Christine L. Borgman (Depart. of Information Studies, UCLA, ZDA) je v svojem prispevku, z naslovom e-SCIENCE, INFORMATION INFRASTRUCTURE AND DIGITAL LIBRARIES, digitalne knjižnice definirala kot sisteme, ki podpirajo iskanje, uporabo in izdelovanje vsebin. Predstavila je nekaj primerov projektov, v povzetku pa zapisala, da je tehnična infrastruktura e-znanosti v izgradnji ter poudarila, da socialne

aspekte infrastrukture e-znanosti (e-science) ljudje še vedno slabo razumemo.

Častni gost Robert M. Hayes (USLA, ZDA), nam je z ANALYSIS OF CIRCULATION DATA FOR THE UCLA LIBRARY: 1997 THROUGH 2003 predstavil kratek pregled analize podatkov o transakcijah pri izposoji v knjižnici UCLA v omenjenem obdobju. Na kratko je opisal pridobivanje, kot tudi obravnavo podatkov ter komentiral rezultate te analize. Ena od ugotovitev raziskave je, da imajo izvodi z nizko izposojno vendarle velik pomen za namene raziskovanja.

Nato sta Monica Segbert - Elbertt in Rima Kupryte (eIFL.net, Rim, Italija) predstavili prispevek Collaborative management of e-resources - the eIFL.net (Electronic Information for Libraries) project: eIFL.net je krovna organizacija konzorcija, sestavljenega iz knjižnic 50. držav v razvoju. Podpira široko dostopnost kvalitetnih elektronskih

Slovenski in hrvaški študentje na kongresu Lida v Dubrovniku

virov informacij za uporabnike knjižnic na področju izobraževanja, raziskovanja, vladnih organizacij, javne družbe in profesionalnega kadra.

Erda Lapp iz nemške Bochum University Library je predstavila prispevek z naslovom The development of alternative e-publishing structures and the role of the library. Osredotočila se je na BioMed Central's ter druge primere digitalnih "skladišč", kot so eDoc, ETH-E-Collection, eScholarship Repository, SHERPA, DAREnet ...

V torek, 31. maja, smo poslušali prvega gosta, predavatelja Garyja Marchionija (University

of North Carolina at Chapel Hill, ZDA), s predavanjem PRACTICE AND THEORY IN DIGITAL LIBRARIES: THE CASE OF OPEN VIDEO.

Po odmoru je sledil naslednji sklop predavanj. Prvi gostje so bili iz nacionalne knjižnice Nove Zelandije in so s predavanjem COLLABORATIVE MODELS FOR PROVISION OF DIGITAL LIBRARY SERVICES: EXPERIENCES FROM THE NATIONAL LIBRARY OF NEW ZEALAND predstavili tri projekte, ki so potekali v letu 2004, in sicer MATAPIHI (okoli 50000 izbranih slik, zvokov ter drugih objektov iz zbirke arhivov, galerij, knjižnic in muzejev Nove Zelandije), EPIC (velik konzorcij, ki je sodeloval s komercialnimi dobavitelji podatkovnih zbirk) ter AnyQuestions?, ki je namenjen otrokom.

Sara McNicol (University of Central England, Velika Britanija) je predstavila delovanje evalvacijskega pripomočka eVALUEd toolkit, iz OCLC PICA pa je Vivien Cook predstavila OpenWorldCAT in Netlibrary ebooks.

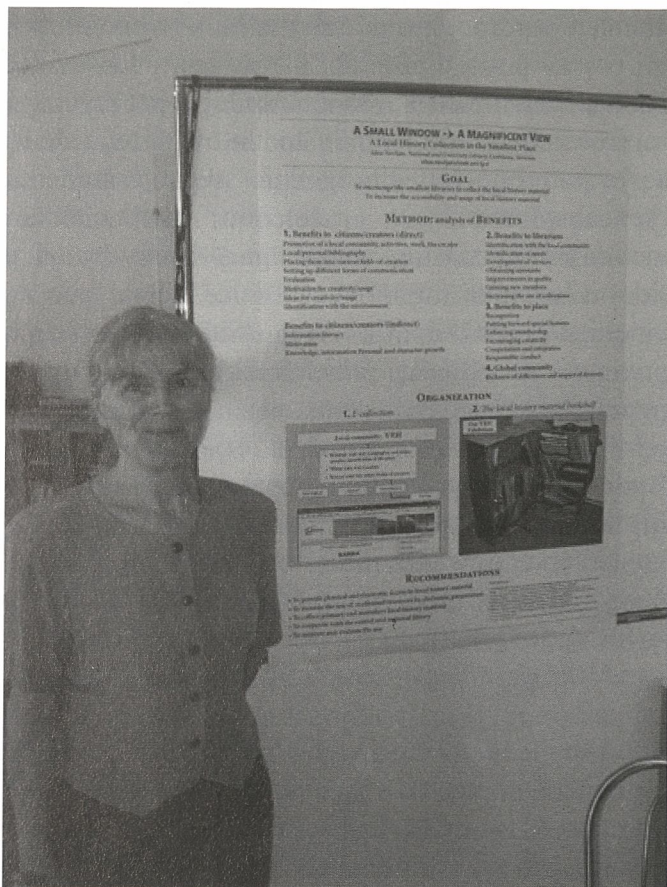
V popoldanskem času je bilo najprej predavanje vabljenega predavatelja Bernarda Frischerja (AOL, ZDA), z naslovom save = Serving and Archiving Virtual Environments, po odmoru pa je sledil še naslednji sklop predavanj, najprej Dennis Nicholson (Centre for Digital Library Research, University of Strathclyde, Škotska) s predavanjem Managing the Virtual Future in a National Park: MoPARK, METS and More, potem še Susanna Prepeliczay (University Bremen, Nemčija), ki je predstavila projekt Elisad Gateway, gradnja in vzdrževanje specializirane digitalne knjižnice za področje odvisnosti, alkohola in drog.

V sredo, 1. junija, je prvi predaval vabljeni predavatelj, sicer eden od organizatorjev ter predstavnik ameriške Rutgers univerze, Tefko Saracevis. Njegovo predavanje z naslovom HOW WERE DIGITAL LIBRARIES EVALUATED? (obsežen prispevek je mogoče najti tudi v zborniku konference) je kritičen pregled skozi evalvacijske raziskave o delovanju digitalnih knjižnic.

Po odmoru je sledil sklop predavanj, ki sta ga začela slovenska predstavnika Mateja Šmid (Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, Ljubljana) ter Darko

Majcenović (NUK, Ljubljana), s predstavitvijo projekta re-USE.

Elaine Peterson (Montana State University, ZDA) je predstavila projekt User-centered Evaluation of Two Digital Libraries, Rosemary Aud Franklin (univerza v Cincinnatiju, ZDA) pa The Problematic Learning-Object.

Dr. Silva Novljan pred svojim plakatom

Zvečer je bila organizirana predstavitev plakatov, kjer so nas nadvse uspešno zastopali tudi trije slovenski predstavniki, in sicer dr. Silva Novljan z A SMALL WINDOW A GREAT VIEW, Jan Pisanski, pod mentorstvom dr. Maje Žumer, s plakatom EUROPEAN NATIONAL LIBRARY WEB SITES: AN ANALYSIS ter Darko Majcenović z USER-CENTRED EVALUATION FRAMEWORK OF DIGITAL REPOSITORIES: reUSE.

Gospa Silva Novljan je dobila tudi nagrado za najboljši poster. ČESTITAMO!

Po končani predstavitvi plakatov je v starem delu mesta sledil koktejl party ob srednjeveški glasbi v živo, vinu in siru.

V četrtek zjutraj smo zapustili Dubrovnik ter s katamaranom odpluli proti otoku Mljetu. Program se je tam nadaljeval v popoldanskem času, najprej

s predavanjem The use of electronic resources by digital reference services, čigar avtor je bil Jeffrey Pomerantz (SILS, University of North Carolina at Chapel Hill, ZDA), potem pa je sledil popoldan s posebnim gostom, Bobom Hayesom. Zvečer je bil uradni zaključek konference ob slavnostni večerji.

Zadnji dan, petek, 3. junija, smo začeli s tremi predavanji, najprej s predavanjem francoskih predstavnic Isabelle Rondeau in Lise Verlaet (univerza Montpellier III, Francija), z naslovom THE NEW DIGITAL DOCUMENTS: WHICH PERSPECTIVES FOR DIGITAL LIBRARIES?. Za tem je nastopil predavatelj Richard E. Stern (Seton Hall University, ZDA) s predstavitvijo t. i. co-browsing at the reference desk, kjer istočasno iščeta uporabnik in bibliotekar. Za njim je sledil še hrvaški predstavniki iz univerze v Zagrebu, s predstavitvijo Croatian Old Dictionary Portal (CRODIP). Po odmoru je sledila še zadnja delavnica, avtorjev Polone Vilar (Univerza v Ljubljani) ter Davida Bawdena (City University, London, Velika Britanija), z naslovom MEET OR MANAGE? USER EXPECTATIONS OF DIGITAL LIBRARIES.

Svoje bivanje na tem čudovitem otoku smo zaključili s skupnim izletom do Odisejeve Špilje, kopanjem v kristalno modri vodi Dalmacije ter naporno nočno vožnjo z avtobusom proti Zagrebu ter Ljubljani.

Najini vtisi iz zgoraj opisane konference so zelo pozitivni, zato upava, da bo naslednje leto v Dubrovnik odpotovala večja skupina študentov, kajti LIDA 2006 bo potekala od 29. 5 do 4. 6. 2006, v Dubrovniku in na Mljetu.

Razpisane teme so:

Part I. Cultural and social effects and place of digital libraries.

Part II. Building a digital library for children and young adults.

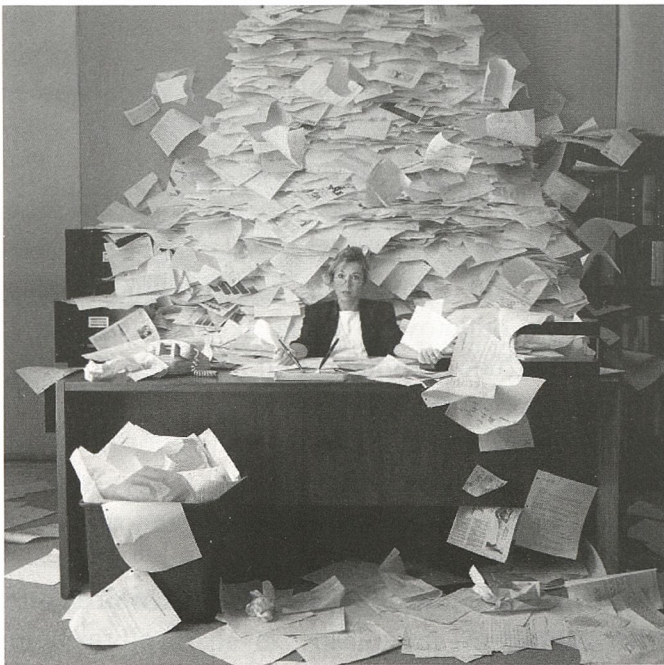
Pridite in sodelujte!!

Maja Miklič in Maja Blažič
maja.miklic@guest.arnes.si
maja.blazic@gmail.com

KAKO SE PRELEVITI IZ ABSOLVENTA V DIPLOMANTA?

V življenju skoraj vsakega študenta (katerekoli fakultete) slej ko prej nastopi trenutek, ko mukoma opravi svoj zadnji izpit. Vzhičen in radoživ poskakuje v zrak in si misli, da življenje ne more biti lepše. Nič več izpitov, nič več izgubljanja časa v pozimi zadušljivih in poleti še dodatno vročih prostorih fakultete, kjer zlovoljno meni, da le izgublja čas z nepotrebnimi stvarmi in je v mislih pri čisto drugih stvareh, kot pa pri študiju. A vendarle, ko se mu glava zbistri, ko se veselje poleže in ko pomisli "Kaj pa zdaj?", sprevidi, da je pred njim še tista zadnja stvar na fakulteti v sklopu dodiplomskega študija – diploma. Akopak se je študent, o katerem govorim, v sklopu dotedanjega študija tudi za sam študij zanimal, potlej bo najbrž scenarij, ki sem ga malo preje omenil, vsaj deloma drugačen.

Najpomembnejša stvar, ki si jo velja vzeti na znanje je, da diploma in nje tema ne bo sama od sebe padla pred študentovo obličje, vsaj zanj zanimiva skoraj zagotovo ne! Zato je potrebno še predno je opravljen zadnji izpit in še pred dopustom pred vpisom

Potrebna je zbranost in organiziranost ...!

v absolventski staž pomisliti tudi o diplomski temi. Tu je potrebno omeniti, da se na našem oddelku sicer teme diplomskih del razpisujejo tudi naknadno, a vendar le, če ste zelo veliki optimisti lahko računajte na to varianto, bolj racionalni in pesimisti pa ste vabljeni na stran našega oddelka,

kjer naj bi bile te teme objavljene¹. Ob vstopu vas bo namreč pričakal prijazen napis: "Teme bodo objavljene", ki pa se navadno v teku s časom ne spreminja bistveno. Lahko se sprehodite tudi do oglasne deske na oddelku, kjer so teme dejansko obešene, a žal že dolgo ne več proste, dočim so določene celo že formulirane v obliki shranjenih diplom pri gospe Hedviki v knjižnici. Omeniti je potrebno tudi, da vsak predavatelj, ki predava določen predmet na oddelku lahko letno asistira pri največ petih diplomah, kar se zna izkazati kot velik problem, če se za določenega predavatelja zanima več diplom željnih študentov. Iz tega sledi, da je potrebno že zelo zgodnje srečanje študenta "šeneabsolventa" z zaželenim potencialnem mentorjem iz razloga njegovega prisostvovanja v sklopu izdelave diplomskega dela. Kot je bilo že omenjeno, vsak nosilec vsaj enega predavanega predmeta na oddelku lahko k diplomu pomaga le petim (lahko pa tudi manj, saj ima mogoče "na grbi" še zamudnike iz preteklih let), prednost imajo študenti, ki se prej dogovorijo za temo diplome in tisti, ki sami predlagajo svojo lastno temo. Posledično pomeni to manj razpisanih tem in hkrati manjšo izbiro med njimi. Zatorej se največkrat začne dogovarjanje za mentorstvo diplomam nekje v začetku poletnega semestra četrtega letnika.

Po opravljenem razgovoru z bodočim mentorjem² o temi diplome, okvirjih le-te in raziskovalnih vprašanjih, mora študent le-te formulirati v obliki uradne prijave teme. Podrobnejša navodila za prijavo, pripravo in zagovor diplomskega dela³ ter obrazec za prijavo diplomskega dela⁴ sta dostopna na spletni strani oddelka, omeniti je potrebno le najbolj pomembne stvari. Predvideva se, da bo študent znal ob pomoči mentorja formulirati problematiko, ki jo bo obravnaval, kakor tudi kaj namerava z dobljenimi rezultati storiti in v kakšni meni naj bi dobljeni rezultati pripomogli k samemu razvoju stroke v katero namerava z dobljeno diplomu vstopiti. V veliki meri je študentom navadno v pomoč seminar, ki ga izdelajo v sklopu predmeta Dokumentalistika v četrtem letniku, kjer kot primer prijave diplomskega dela navajajo že kar

¹ http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/teme_dipl.htm

² Možen je seveda tudi komentor, ki pa vam ga lahko dodelijo tudi naknadno, glede na kompleksnost in tematiko bodočega diplomskega dela.

³ http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/Dipl_navodila.rtf

⁴ http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/Dipl_obrazec_prijava.doc

koncept svoje diplomske naloge, ki jo nameravajo izdelati. Tudi pri tem se pokaže prednost čim prejšnjega dogovora o temi diplome!

O ustreznosti prijavljenih tem za diplomska dela odločajo na svetu oddelka, predstojnik ob tem določi še predsednika in še enega člana komisije⁵, uspešno odobritev teme⁶ pa vam sporoči kar mentor sam. Zelo pomembno je vedeti da Diplomski red Filozofske fakultete (sprejet na seji senata Filozofske fakultete 12.3.2003)⁷ predvideva, da "Kandidat/kandidatka prijavi temo diplomskega dela in odda pisno dispozicijo najkasneje v treh mesecih po vpisu v absolventski staž," kar pomeni, da je to potrebno naredite čim prej po vpisu v "absolventa", saj se po pravilih ta rok za prijavo izteče KONEC DECEMBRA vsako leto, odnosno PRVEGA (1) JANUARJA po vpisu v absolventski staž! Kakšne so posledice, če tega ne narediš, ne vem, a se zna potem rado vse skupaj zakomplicirati ... Opozoriti je potrebno tudi na to, da če kanite naslov ljubosumno čuvati pred vsemi, tudi pred samim seboj, pravilnik pravi: "Če kandidat/kandidatka diplomskega dela ne odda v dveh letih, tema dela zapade in jo je potrebno ponovno prijaviti." Da bi bilo še bolj zanimivo, fakultetna časovno omejitev navodil glede oddaje naloge prepuščajo tudi mentorjem in posameznim oddelkom v lastno presojo, naša oddelčna navodila pa od 4.11.2004 narekujejo, da se mora študent na zagovor prijaviti najkasneje dvanajst (12) mesecev po prijavi teme! Če ta rok zamudite, zna biti zoprno, ker tema najbrž ne bo več v skladu s časom glede na hitrost napredka vseobče znanosti in vsega, vključno z našo stroko, problemi pa znajo nastati tudi na mentorjevi strani, ker najbrž ne bo več kazal kakšne bistvene entuziastične želje po sodelovanju pri vaši diplomski in s tem z vami. Če vam med nastajanjem diplome izbrani mentor več ne bo všeč, ga je možno zamenjati tako, da se dogovoriš s predstojnikom in mentorjem, ki ti od sedaj ne ustreza več, prošnjo pa vložiš v tajništvo. Seveda se o tem dogovoriš tudi z na novo izbranim mentorjem. Prav tako je

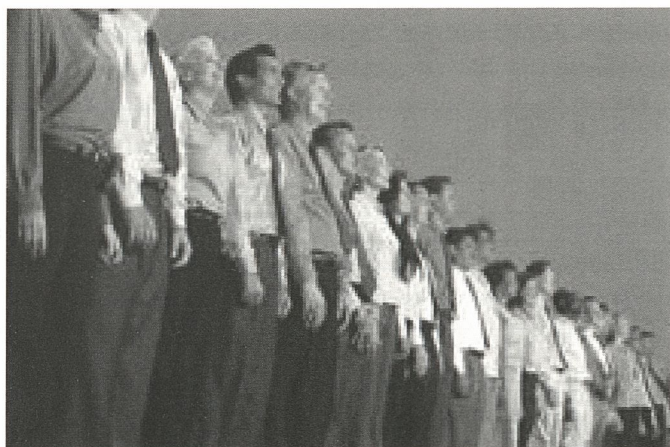
⁵ V vsaki komisiji so trije člani: predsednik, ki ni mentor ali komentor, mentor in še en član komisije. Če pri diplomski sodeluje komentor, poleg drugega člana komisije ni, a tudi komentor ne more biti predsednik komisije.

⁶ Do zavrnjene prijave lahko pride zaradi slabega koncepta, preširoko zasnovane teme ali obravnavanja problematike, ki je bila predhodno že ustrezno obdelana v takšni obliki. Prav zato je potreben dober predhodno zastavljen koncept naloge.

⁷ <http://www.ff.uni-lj.si:81/studij/dodiplomski/pravilniki/diplred.asp>

možno mentorja ali komentorja enkrat zamenjati, če v predpisanem roku enega meseca ne vrne pregledanega osnutka diplome skupaj s popravki. Kakršne koli spremembe diplomskega reda je moč prebrati tudi v splošnih navodilih⁸.

Potek izdelave diplome ni točno določen, razlikuje se od mentorja do mentorja, nekateri študentom določajo točno obliko in formo posameznih delov diplome, drugih pri tem pustijo študentom bolj proste roke. Seveda je to odvisno tudi od same tematike. Nekako vsem je skupno, da se delo razvije najprej iz teoretičnih temeljev, ki zastavljajo nek okvir, znotraj katerega se bo izgrajeval koncept in usmerjenost misli študenta, nato praktično apliciranje teoretičnih osnov na obravnavani

Sledite navodilom in nasvetom tistih, ki so to pot opravili pred vami...

problem, morebitna izdelava raziskave, podajanje dobljenih podatkov raziskave, njih tolmačenje ter pogled v prihodnost. Na koncu sledi še vkuppoteg, zbir oz. povzetek vseh prej podanih podatkov in misli, ter seveda seznam bogate literature, uporabljene pri izdelavi diplome. Dodajajo se tudi priloge, ki sicer le dopolnjujejo misli, podane v diplomski, a niso popolnoma del nje in zatorej jih dodajamo čisto na koncu in ne številčimo. Vzorec izgleda diplome na našem oddelku je možno dobiti tudi na oddelčni spletni strani⁹, kjer je potrebno podatke le prilagoditi lastnim potrebam. Mentorje je potrebno obiskovati zelo pogosto in jim redno prinašati sadove našega dela s področja razvijanja diplome, če želite, da bo narejena v skladu s pričakovanji mentorja in izdana v doglednem času. Nikakor se ne zanašajte na dejstvo, da bo imel

⁸ http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/splosna_navodila-dipl.htm

⁹ http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/Dipl_vzorec.doc

mentor tako dober spomin, da se bo spomnil, kaj sta se pogovarjala devet mesecev nazaj. Upoštevati je potrebno vse pripombe mentorja in jih tudi vključiti v delo. Ko oddate končno različico diplome, morate popravljeno nazaj dobiti najkasneje dva meseca po oddaji.

Ko mentor končno ugotovi, da so bili vaši napori uspešno materializirani v obliki primerne diplome, pride čas za prijavo na zagovor izdelane diplome. Prijaviti se je potrebno ko je že poteklo vsaj tri mesece od prijave teme, ter v predpisanem roku kot je razvidno iz tabele 1, kar pomeni, da če želite diplomirati v juniju, potlej je potrebno prijavo oddati med prvim delovnim dnevom v maju (ki je predhodni mesec) in petnajstim majem, kar pomeni, da imate za prijavo na posamezni rok štirinajst dni časa.

Tabela 1: Primer rokov za zagovor diplomskega dela v študijskem letu 2004/05

Rok za zagovor diplomskega dela	Prijava
november	1. - 15. oktober
februar	3. - 15. januar
april	1. - 15. marec
junij	3. - 15. maj
september	1. - 15. julij

Prijavo se izvede z nakupom diplomske mape v knjigarni Filozofske fakultete (nanotranjem dvorišču za fakultetno stavbo, gledano iz Aškerčeve ulice), obstajata pa dve vrsti le-te, ena za enopredmetne, druga za dvopredmetne študente. Ko kupite ustrezno mapo, je potrebno izpolniti osebne podatke na sprednji strani mape, ter naslov diplomskega dela na listu za ocenjevanje. Prav tako je potrebno imeti pri sebi indeks z vsemi vpisanimi ocenami izpitov, ko se napotite v tajništvo oddelka. Tam vam tajnica pregleda če ste dejansko izpolnili vse obveznosti za pristop k zagovoru, vključno s poravnavo stroškov opravljanja diplomskih obveznosti, če že več kot dve leti nimate več statusa. Globa trenutno znaša 73.700,00 SIT¹⁰, zato je pametno da ne odlašate predolgo ... Torej, ko tajnica ugotovi, da je vse v redu, potem pritisne štampiljko na notranji zavihek mape, kjer piše da je študent opravil vse obveznosti, vključno z opravljenim obveznim izvenoddelčnim predmetom¹¹. Izpolniti je potrebno še potrdilo o opravljenih izpitih, ki ga prav tako dobite v

omenjeni mapi, pote pa vse skupaj, se pravi mapo, potrdilo o opravljenih izpitih ter indeks, oddate v že omenjenem časovnem razdobju v referat za študentske zadeve v 5. nadstropju, seveda v času uradnih ur.

Polni radosti, ker ste se uspeli prijaviti, preidete na fizično izdelavo diplom. Le-teh mora biti najmanj 5 in sicer:

- 2 za hrambo v knjižnici BINK-a (1 arhivski, čitalniški izvod in 1 za izposajo)
- 1 za hrambo v Informacijskem centru za bibliotekarstvo v NUKU,
- 1 za mentorja in
- 1 za eventualnega komentorja ali pa ti ta izvod ostane za spomin.

Oblikovanje diplome je podrobno popisano v že omenjenih Navodilih za prijavo, pripravo in zagovor diplomskega dela. Izdelane diplome je potrebno oddati najkasneje 14 dni pred datumom zagovora v tajništvo oddelka, da imajo člani komisije čas podrobno preštudirati zapisano. Zanimivo je dejstvo, da bodoči diplomant za datum zagovora izve najkasneje en teden pred zagovorom in sicer po klasični pošti ali preko oglasne deske, datume in sezname pa je možno videti tudi na spletnih straneh oddelka¹².

Na dan zagovora diplome v predavalnico (navadno gre za predavalnico 532, zelo redko 528) ob predvideni uri (morda tudi kakšno minuto kasneje – saj poznate “akademiških 15”) vstopijo predsednik in člana komisije, kjer predsednik na kratko predstavi naslov in študenta, nato pa besedo prepusti navadno bolj ali manj živčnemu študentu. Predstavitve naj bi trajala nekje dvajset minut, kjer je možno uporabljati vse vrste didaktičnih pomagal, a vseeno je najpogostejša uporaba predstavitve v programu PowerPoint. Po končani predstavitvi sledijo vprašanja članov komisije. Prvi vprašanja navadno postavi mentor, nato drug član komisije in nazadnje predsednik komisije. Vsak vpraša dve generalni vprašanji z možnimi podvprašanji, ki se največkrat dotikajo aplikacije obravnavane problematike v kontekst umestitve v dejansko prakso v stroki. Če so zadovoljni z odgovori, ta del

¹⁰ http://www.ff.uni-lj.si:81/Glavna_stran.htm#

¹¹ Kot veste je potrebno tekom študija opraviti en izvenoddelčni izpit, izbira pa je možna med filozofijo za nefilozofe, sociologija za nesociologe in politologija za nepolitologe.

¹² http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/ZAGOVORI_DIPLOMSKIH_DEL-R.htm (redni študenti) ali http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/ZAGOVORI_DIPLOMSKIH_DEL-I.htm (izredni študenti)

ne traja več kot dvajset minut. Za tem sledijo možna vprašanja publike, ki pa je dokaj redka. Publika nato skupaj s kandidatom zapusti predavalnico, da lahko člani komisije pretehtajo slišano in videno, ter določijo oceno s pomočjo obrazca za ocenjevanje¹³. Ko se zedinijo o tem, pokličejo vse skupaj nazaj v predavalnico, kjer publika slavnostno razglasitev ocene pričaka stoje. Predsednik komisije poda oceno diplomskega dela ter oceno zagovora diplome, ki nista nujno vedno isti, največjo težo pa ima seveda ocena diplomskega dela, ki se tudi upošteva kot ocena, s katero je kandidat diplomiral. Če kandidat z oceno ni zadovoljen ali se z njo ne strinja, lahko pritožbo odda v referat za študentske zadeve v roku treh dni po datumu zagovora. Skratka, potem sledijo čestitke članov komisije in tudi publike, katero jo je za to, da je dogodek bolj vesel in slavnosten priporočljivo imeti čim več. Lahko sledi tudi zahvala diplomiranca svojemu mentorju in komentorju, ne škodi pa tudi kakšen šopek cvetlic ali čokoladno presenečenje v duhu uspešnega sodelovanja in zahvale za vso pomoč¹⁴. Potlej se odide jest, pit in veselit iz razloga diplomiranja, kamor se povabi vse prisotne, neprisotne in tudi člane komisije, če imajo seveda čas. Skupno gledano celoten zagovor največkrat ne preseže trajanja ene ure.

Člani komisije potem popolnoma izpolnjeno mapo predajo v tajništvo oddelka, ki potem posreduje dokumentacijo o diplomiranju skupaj z študentskim indeksom v referat za študentske zadeve, le-ti pa v roku enega tedna izdajo in novemu diplomirancu pošljejo začasno potrdilo o diplomiranju, ki do izdaje uradne diplome velja kot veljavno potrdilo o diplomiranju. Ko je uradna listina izdelana je diplomiranec pisno pozvan, da je vabljen na slavnostno podelitev diplom v prostore Univerze v Ljubljani in sicer v slavnostno dvorano z vhodom iz Vegove ulice. Ker pa je dvorana dokaj majhna, pogostost uradnih podelitev pa (presenetljivo) redka – posledično je število podeljenih diplom dokaj visoko, je število gostov na diplomiranca omejeno na dva posameznika. Mnogo diplomirancev iz razloga pozno dobljene diplome (včasih traja tudi eno leto preden ti slavnostno podelijo diplomo!) in neustrezne ure dneva (navadno okrog 13. ali

Filozofska fakulteta v Ljubljani

14. ure) sploh ne prisostvuje na podelitvi, zato je slovesnost, vključno z govorom rektorja fakultete in podelitvijo diplom tistim, ki so prisotni, ne traja dolgo. Za vse tiste, ki ne morejo ali nimajo interesa priti na slavnostno podelitev, lahko listino prevzamejo kasneje na referatu za študentske zadeve, skupaj z indeksom, ki pa ga je možno dobiti eno uro pred slavnostno podelitvijo diplom na Univerzi, jasno, v referatu za študentske zadeve¹⁵. Ko boste končno držali v rokah tisto rdečo mapo, boste zagotovo začutili veselje in srečo, radostno boste odkorakali novim izzivom nasproti, posebno pa to velja še za tiste, ki ste dvopredmetni študenti in/ali še nimate dovolj čepnja za knjigami in računalnikom, ter boste študirali še na podiplomski ravni. Ne smemo pa pozabiti še dejstva, da to še ni čisto konec študija, saj vsakega, ki želi v knjižnici ali njej podobni instituciji delati, čaka še strokovni izpit, nenazadnje pa smo tako ali tako generacija, ki se bo morala kar permanentno izobraževati ...

Aleš Klemen

ales.klemen@gmail.com

P.s.

Za vse tiste, ki svoji diplomi ne boste priložili zgoščenke s polnim besedilom diplome in še kakšnimi dodatki, kar je v zadnjem času sicer

¹³ http://www.ff.uni-lj.si/biblio/Tajnistvo/Dipl_ocena.rtf

¹⁴ Zahvala vsem zaslužnim (med katere spadajo navadno mentor, komentor, ožji in širši člani sorodstvenih zvez, prijatelji, znanci, sodelavci in vsi ostali, ki so hote ali nehote krivi za nastanek še enega diplomiranca) se sicer poda že v diplomu, a ne škodi, če se jo ponovi še enkrat ob samem zaključku zagovora diplome.

¹⁵ Samo pojavljanje besedne zveze "referat za študentske zadeve" pojasni bistveni pomen tega dela upravljanja fakultete na življenje absolventa, ki želi diplomant postati. Torej, ko se jezite na dolge vrste pred referatom, pomislite na vse te naloge, ki jih morajo opraviti že samo za absolvente, kaj šele za vse druge študente z vsemi ponovnimi, pogojnimi, vzporednimi, izrednimi, brezstatusnimi in kar je še takšnih vpisov in razumeli boste zakaj znajo biti včasih prav presneto zoprni.

v močnem porastu tudi na našem oddelku, pa le priporočilo, da po diplomiranju pošljejo svoj abstrakt oz. povzetek (v slovenščini in tujem jeziku) na elektronski naslov naši oddelčni knjižničarki zaradi olajšanja dela, ki ga ima že tako preveč (pač kot vsak knjižničar), da nima dodatnega dela še s pretipkavanjem, glede na to, da je stvar že stiptkana. Ja, pošljite ga v obliki golega besedila (TXT format) ali obogatene besedila (RTF format), da ne bo imela problemov še s kakšnimi virusi in sicer na: hedvika.pavlica@ff.uni-lj.si ali pa na bibliotekarska_knjiznica@ff.uni-lj.si. Lahko pa tudi na oba hkrati. Hvala tudi v njenem imenu.

PRIHODNOST JE V NAŠIH ROKAH

Prebral sem v nekem časopisu: »... naše študente bolj skrbijo boni in ohranitev študentskih servisov, kot kaj drugega«. Ja seveda, to je naš vsakdan, ki ga poznamo, vemo kako deluje, nam zagotavlja obstoj in to ne zgolj materialno, tu je tudi stik z delodajalci, novimi delovnimi izkušnjami, ki jih drugače ne bi imeli.

Iz tega se je porodilo naslednje razmišljanje. Kakšna prihodnost nas čaka, kje so službe za bodoče univerzitetne diplomirane bibliotekarje in bibliotekarke?

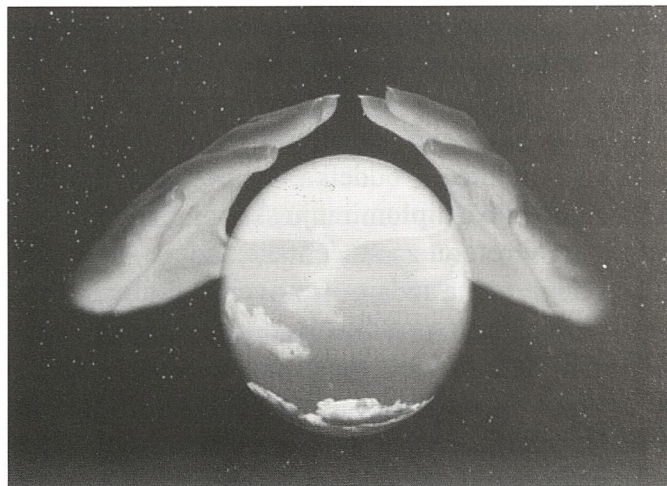
Ali je preprosto dovolj, da se prebijemo čez vsa štiri leta študija, vsrkamo vso formalno teorijo, ki nam je na voljo in opravimo prakso po lastni izbiri (brezciljno, ker ne vemo kako lahko pravilna odločitev vpliva na našo prihodnost in možnost zaposlitve po končanem študiju ...)? Ali je bistveno, da smo na pravem mestu ob pravem času - spoznamo pravo osebo, z dobrimi političnimi vezami, ki nam priskrbi službo, če že naš priimek ne odraža dovolj dobrega socialnega statusa, ker pač starši niso ravno najbolj politično ali kakorkoli drugače prepoznavni? Najbolje bi bilo, da se rodimo staršem na direktorskih mestih, vsaj službo bi imeli.

Kdo ima prednost pri zaposlitvi, prebivalci glavnega mesta ali ostali prebivalci naše male podalpske države, ki vsako leto s slabšimi, okrnjenimi pogoji ponuja slabo vizijo prihodnosti? Veliko je odvisno tudi od bodočih delodajalcev, ki mladim kadrom

razpisujejo delovne oz. zaposlitvene pogoje. Seveda si želijo popolnih robotov, z vsemi možnimi znanji in licencami. Zaslediti je tudi, da kadri več na odhajajo v pokoj, ampak jih še nekaj dolgih let loči od pokojnine, če pa že gredo v tretje življenjsko obdobje, največkrat za njimi ostane praznina, ker ustanova ali podjetje nima sredstev za ohranitev delovnega mesta, naloge pa razdelijo med preostali kader v podjetju.

Mogoče je najbolj pomembno, da med študijem ne prepletamo preveč prakse s teorijo, to je najbolj konfuzno – poslušaj nekaj, delaš popolnoma drugo.

Koliko pomenijo v našem dosedanem sistemu dodatna izobraževanja, udejstvovanja na raznih srečanjih, se to kaj ovrednoti ali je to zgolj podatek – bil sem tukaj? Resnično zmanjkuje idej, kako, na kakšen način ter na katerem razpisu me čaka prihodnost, ki sem si jo izbral in začrtal v prvem letniku, če seveda na koncu ne pristanem v popolnoma drugi branži gospodarstva ali celo gospodarstva. Sicer pa vsi nekako z rezervo jemljejo bibliotekarje,

Kje je zapisana naša prihodnost?

češ, zakaj ste in saj to lahko vsak počne (pa niti približno ne vedo, kaj je naše delo, kaj šele o čem smo študirali). Kljub nekaj svetlim izjemam, uporabniki v splošni knjižnici, ki so večno hvaležni, ko jim najdeš podatke, poiščeš članke po časopisju ter priporočiš knjigo za dopust. Šolski knjižničarji, ki poleg knjižnice pazijo otroke v dopolnilnem času, urejajo spletne strani in skrbijo za floro in favno.

Ali je to to? Naš cilj? Za nekatere sigurno je, drugi pa imajo ambicije pomagati tretjim in sicer, z izobraževanjem, svetovanjem, razvijanjem, predvsem pa z informacijskim opismenjevanjem

(uporaba informacijske tehnologije – čemur se starejši kadri izogibajo). Tu nastopimo mi mladi ... in svet se vrti dalje.

Nobeno delo ni nečastno, da se razumemo, vendar želimo spremeniti obstoječe sheme, kajti še vedno smo idealisti. Pa le naj ne bo vse tako črnogledo. Misel za konec in v razmislek: »It's not how smart you are, it is how you are smart! (H. Gardener)«

Gregor Škrlj

IZ MAJHNEGA RASTE VELIKO - nadaljevanje

Za lansko številko Štubiduja sem napisala sestavek, ki je danes doživel svoje veselo nadaljevanje.

Napisala sem, da so prve bibliotekarske študentske generacije študijsko literaturo iskale povsod drugod, samo na fakulteti ne, ker knjižnice enostavno ni bilo. Nastala je leta 1996, najprej na 16 kvadratnih metrih, potem jih je bilo 26, zdaj pa da je čas, da se doda vsaj še kakih 10. To je bila lani samo želja, brez realne podlage.

In glej, tudi teh 10 kvadratnih metrov se je našlo v prenapolnjeni Filozofski fakulteti!!! To je velika pridobitev, saj smo sedaj knjižnica, ki ima kar štiri računalnike za uporabo elektronskih informacijskih virov. Prehitevamo celo nekatere velike, po desni, ker imamo prostor še za dva računalnika. To je pravzaprav neverjeten dvig dostopov do digitalnega veselja. V sosednjem prostoru so vsi ti računalniki, zraven pa še police s priročno knjižnico. Pravzaprav je nastal kar primeren kotiček za pisanje seminarskih nalog, za iskanje, za individualno delo ... Zgodilo se je ob podelitvi Berčičevih nagrad, marca letos.

Ko bomo pridobili še nekaj bivanjsko bolj ugodnih prostorov, npr. več sončne svetlobe, pa nekaj deset kvadratnih metrov več površine, bomo že skorajda lahko začeli z vzorno knjižnico.

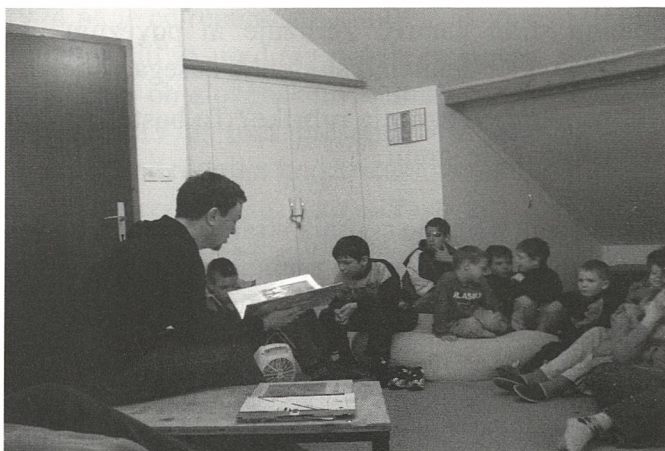
Upam, da se bo to zgodilo kmalu, čimprej. Torej, naj iz majhnega raste veliko!

Hedvika Pavlica Kolman, bibliotekarka KO BINK
hedvika.pavlica@ff.uni-lj.si

PRAVLJIČNA URA V KNJIŽNICI ŠENTJOŠT

Po dolgem času sem bil spet pred novim/starim izzivom. Človek bi mislil, da je to lahka naloga, pa vendar ni bilo vse tako enostavno.

Prijateljica Barbara me je povabila v svojo majhno a zelo prijetno knjižnico na podeželju. Tisti dan sem bil za en dan gospod pravljicar. Ugotovil sem, da zadeva ni mačji kašelj. Primanjkovalo mi je vaje, dobri dve leti nedejavnosti na tem področju sta pustili svoje sledi. Včasih mi je bila to rutina, sedaj pa sem že težko izbral pravljico. Kaj naj pripravim, kdo bo poslušal, kaj naj pravljica pove, kakšen naj bo moralni nauk ...

Grega s pravljic željnimi otroci

Priprave na začetek pravljic v knjižnici so bile v polnem teku. Prispeli so prvi, pravljic željni otroci. Neznani obrazi malih otrok so se posedli po prostoru. Vsi smo se začudeni spogledovali. Začetna trema je hitro minila. Veselili smo se ob pripovedovanju, ter se prepustili dogajanju. Prebrali smo tri pravljice, prva je bila poučna pripoved z naslovom *Nekoč je bila*. Glavno vlogo je imela miška, ki si je želela brati. Naslednja, *Zelena ladja*, je bila bolj domišljajska – govorila je o preživljanju počitnic na drugačen način. Z zadnjo pravljico, *Bambi in aprilsko vreme*, katero so najbolj poslušale mamice, pa smo se učili ubogati starše ter se naučili nekaj o odraščanju ter premagovanju strahu.

Po prebranem smo se popolnoma razživel, pritegnil sem njihovo pozornost, da so začeli ustvarjati na temo pravljic. Zunaj se je med tem že stemnilo in ugotovili smo, da je naše enourno druženje minilo kar prehitro. Lahko noč otroci ...

Gregor Škrlj

DOMAČA STRAN ŠTUDENTOV

Oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo

Pred enim letom (februarja 2004) je na strežniku Filozofske fakultete ponovno zaživela spletna stran študentov Oddelka za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo. Boj je bil težak, toda uspeli smo si priprositi svoj novi virtualni prostor, ki smo ga temeljito izkoristili.

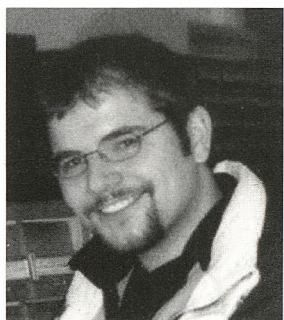
Domača stran	SŠB pri ZBDS	ŠSO
Stalni projekti	ŠTUBIDU	BOBCATSSS
Študijsko gradivo	Aktualno	Povezave

Izgled domače strani študentov bibliotekarstva

Spletna stran namreč združuje in povezuje vsa področja, kjer delujemo študentje našega oddelka.

Kaj pa skrivajo zgornje rubrike? To boste izvedeli z obiskom naše strani.

Čeprav sem trenutno skrbnik strani samo jaz, pa vas želim obvestiti, da smo za vsebino strani odgovorni vsi študentje bibliotekarstva. Zatorej,

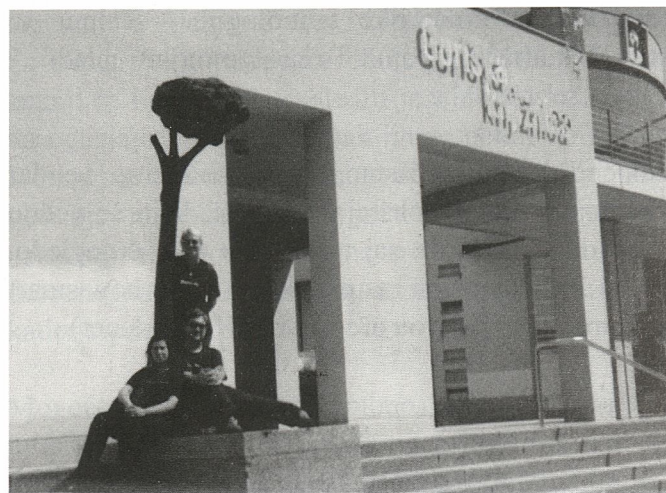
**POŠILJAJTE SVOJE
ŠTUDIJSKO GRADIVO
IN GA DELITE S
SVOJIMI KOLEGICAMI
IN KOLEGI.
TUDI PRIHODNJE
GENERACIJE
VAM BODO ZA TO
HVALEŽNE!**

Primož Bevc
primozbevc@gmail.com

NAKLJUČNO POPOTOVANJE

Med poletnim oddihom smo si zaželeli strokovnega in hkrati prijetnega izleta. Planirali smo dolgo in tehtno, a kljub temu se je tok dogodkov med potjo, izgubljanjem ter kratkimi a nadvse zanimivimi dogodivščinami, odvijal samodejno.

Skoraj smo najeli domačina, da bi nam razkazal znamenitosti Nove Gorice, pa do tega, zaradi prevelike vročine in dehidriranosti, nismo prišli. Znamenitosti smo si peš ogledali zgolj turistično.

Trojka pred Goriško knjižnico

Največjo in najlepšo pompozno stavbo, novogoriško knjižnico, smo videli le od zunaj, kajti notranjost je bila zaradi poletnega delovnega časa žal že zaprta. Seveda smo za ceno tega, da nismo videli UDK razvrstitve in polic s zgoščenkami ter leposlovja, napolnili poln prtljažnik spominkov, ki smo jih nabrali na ogledu po Stari Gorici, v Italiji. Naši zahodni sosedje so zelo prijetni ljudje, celo v slovenskem jeziku so nas postregli, da smo le kaj kupili.

Najbolj nas je presenetila vsesplošna »siesta«, katero Italijani tako redno vzdržujejo. Naše potovanje se je zaključilo hitreje kot smo si želeli. Videli smo nekaj starih cerkva, iskali smo knjižnico in zaradi neznanja italijanščine nismo prišli nikamor, kot le do čevljev in hlač po ugodnih cenah.

Urejeno mesto, lepi parki ter spomeniki starih civilizacij so nam popestrili, sicer brezizrazno in avtomobilske pločevine prepolno, staro mestno jedro Gorice.

Nekoliko bolje bi jo odnesli, če bi študirali zgodovino ali arhitekturo. Naša srca bi potem bila v harmoniji. Tako pa smo pustili strokovne ogleda za kdaj drugič, ko bomo ponovno izkoristili počitnice za raziskovanje s stroko povezanih znamenitosti.

Kamorkoli gremo/greste, glejte z očmi bibliotekarja – namreč le tako bodo »vse stvari lepo v vrsti kot so hiše v Trsti« !

Biblio pozdrav vsem, v upanju, da ste si tudi vi utrgali vsaj trenutek počitnic za stroko in druženje s prijatelji!

Gregor Škrli, Irina Mitrov, Mira Šubic

SLOVENSKE KNJIŽNICE

Kot lahko vidite, dragi bralci, smo za vas znova pripravili nekaj novega. Tokrat smo se v uredništvu odločili, da uvedemo v Štubidu novo rubriko »Slovenske knjižnice«. V tej rubriki bomo ob vsakem izidu našega časopisa predstavili eno slovensko knjižnico. Na kratko bo povzeta njena zgodovina in delovanje. Menimo namreč, da spada poznavanje knjižnic na slovenskih tleh v eno izmed najpomembnejših kategorij znanja vsakega bibliotekarja.

Če bi tudi vi želeli seznanit svoje kolege o delovanju knjižnice iz vašega domačega kraja, nam pridno pišite na naslov uredništva. Vsakega prispevka bomo izjemno veseli, zlasti zaradi tega, ker se že zaradi stroke spodobi vsaj nekaj vedeti o knjižnicah v Sloveniji.

Kot prvo pa vam predstavljamo knjižnico, ležečo v samem kljunu naše države, in sicer knjižnico v Lendavi, ki je posebna zlasti zaradi dvojezičnosti.

KNJIŽNICA LENDAVA - KÖNYVTÁR LENDVA

V skrajnem severovzhodnem delu Slovenije leži z gradom okronano mesto, Lendava. Poleg gradu, v katerem se nahaja muzejska zbirka in razstavna galerija, pa tole mestece nudi še vrsto drugih, očem privlačnih objektov, kot so na primer: kulturni dom, sinagoga, rimokatoliška — in evangeličanska cerkev, spominske hiše in druge arhitekturno zanimive zgradbe. Mnogo je tudi stavb, ki so s strani Zavoda za varstvo kulturne dediščine RS varovane kot pomembni kulturni in zgodovinski spomeniki. Med le-te spada tudi poslopje današnje knjižnice, ki je bilo zgrajeno že leta 1906 kot vila kraljevega notarja Laubhaimerja, v katero se je po 1. svetovni vojni za dobrih petdeset let nastanila jugoslovanska vojska. Z letom 1976 pa je tu svoje nove prostore dobila lendavska knjižnica.

Knjižničarska dejavnost se je v Lendavi pojavila že mnogo pred letom 1976, in sicer že leta 1871, ko so v prostorih gostišča Park ustanovili knjižnico, poleg katere je bila še čitalnica, dvorana za biljard in klubski prostori. V tem času je knjižnico vodil en knjižničar, knjižnični fond pa je znašal 673

zvezkov in 11 različnih revij ter časnikov. Vojno obdobje je povzročilo, da se je del knjižničnega gradiva izgubil oz. uničil, kljub temu pa to ni pomenilo zaton knjižničarstva na tem področju, prav nasprotno. Občani so darovali knjige novi knjižnici, ki se je preselila v pritlične prostore hiše Tomkajevih in ki je z letom 1946 začela delovati kot Okrajna sindikalna knjižnica. Število njenih članov in knjižnega gradiva pa je z leti vedno bolj naraščalo.

Ključni premiki v procesu razvoja lendavskega knjižničarstva so se zgodili v 70-ih letih prejšnjega stoletja. Leta 1971 je Skupščina občine Lendava knjižnici naložila izvrševanje matične knjižnice na območju celotne občine. Organizacijsko je knjižnica delovala v okviru dejavnosti Delavske univerze, leta 1974 pa je od republiške kulturne skupnosti dobila 200.000 din za ureditev novih prostorov, v katere se je nato ob slovenskem kulturnem prazniku, 8. februarja 1976, tudi preselila. Ta dogodek je v razvoju lendavskega knjižničarstva omogočil velik korak naprej, saj so tako odrasli kot tudi otroci dobili svoj oddelek, skupno veliko čitalnico in prosti dostop do knjig.

Knjižnica Lendava

Posebnost te knjižnice je v njeni dvojezičnosti. Gre namreč za ustanovo, ki mora zaradi nacionalno mešanega prebivalstva na tem območju nuditi literaturo tako v slovenskem kot tudi v madžarskem jeziku. Od edinih še dvojezičnih knjižnic na Primorskem se lendavska knjižnica razlikuje v razporeditvi gradiva na knjižnih policah. Slovenske in madžarske knjige so postavljene skupaj. Razporeditev knjig je odvisna torej od tematike in ne od jezika, v katerem so knjige napisane. Tako lahko najdemo npr. delo Miška Kranjca »Strici so mi povedali« ob njegovem prevodu »Mese a jó emberekról«.

Poleg slovenskih in madžarskih knjig pa lahko na knjižnih policah najdemo tudi ločeno sortirana dela v hrvaškem jeziku, v manjšem številu pa je na razpolago tudi gradivo v angleškem, nemškem in italijanskem jeziku.

Za jezikovno pestrostjo ne zaostaja niti raznolikost vrst gradiva, ki ga je statistično gledano okrog 115.000 enot. Od tega je približno 40% madžarskega gradiva. Knjižnica razpolaga: s knjižnim in kartografskim gradivom, s časopisjem in časniki, z brošurami, z avdio- in video kasetami, s CD-ji, DVD-ji in CD-romi, z mikrofilmi in z igračami, ki naj bi bile v bližnji prihodnosti na razpolago v igralnici. Tako kot v drugih knjižnicah si je tudi v tej možno večino naštetega gradiva izposoditi na dom, izjema pa so: časopisje, mikrofilmi in priročna literatura ter slovarji, za katere je možna uporaba le v čitalnici. V skladišču knjižnice, ki vedno bolj izgublja na svoji kapaciteti, se hrani in zbira le domoznansko gradivo, ostale revije (ki jih je naročenih čez 200), pa se hranijo le za dobo enega leta. Poleg izposojanja pa ima vsak član tudi prost dostop do e-knjižnice, ki se nahaja v kletnih prostorih stavbe in ki je s svojim delovanjem začela letos. Razlogi so že prej omenjeni prostorski problemi.

V knjižnici se tako v slovenskem kot madžarskem jeziku mesečno izvajajo tudi najrazličnejše dejavnosti, kot so: literarni večeri, predstavitve knjig, kvizi, ure pravljic ... Za šolarje so organizirane tudi strokovno vodene predstavitve knjižnice z njenim delovanjem ter svetovanje glede iskanja gradiva po računalniku, saj je tudi lendavska knjižnica del knjižničnega in informativnega sistema COBISS. Povzeto torej z nekaj besedami bi lahko rekli, da je lendavska knjižnica na visokem nivoju in da v svojih dejavnostih niti malo ne zaostaja za drugimi knjižnicami po Sloveniji. Lahko bi celo rekli, da je izjema, in sicer v pozitivnem smislu, saj razpolaga z velikim številom dvjezičnega gradiva in s svojim prizadevanjem organiziranja dvojezičnih dejavnosti v veliki meri pripomore k boljšemu kulturnemu razvoju svojega kraja in k ohranjanju njegove edinstvenosti.

Andrej Rudaš

Literatura in viri:

- Berden, M. (1974). Razvoj knjižničarstva v lendavski občini-A lendvai Népkönyvtár

jelene és jövője.V: Lendavski zvezki - lendvai füzetek. Lendavska kultura nekoč in danes-A lendvai kultura egykor és ma. Št. 2, str. 47-50.

- Berden, M. (1981). Knjižnica. V: Zbornik občine Lendava-Lendvaközségközleménye. Čakovec: TIZ Zrinski. Str. 252-255.
- Szunyog, A., Žižek, F. (1975). Razvoj kulture v 30 letih svobodne graditve. V: Občina Lendava. 30 let v svobodi. Murska Sobota: ZGP Pomurski tisk. Str. 120.
- spletna stran lendavske knjižnice
- ustna pričevanja

JUTRO NASLEDNJEGA DNE

Torag je nekje v glavi zaslišal sumljivo znan doneč zvok. Spominjal ga je na bojne rogove, a še vseeno ne dovolj, da bi zaradi njega odprl oči. Predramila ga je šele krepka brca v trebuh in skozi slepečo sončno svetlobo se je zazrl v Silean. Stala je nad njim, razkoračena v težkih škornjih in verižni srajci, ki je tako nesramno odbijala sončne žarke.

»Tepec!« je zavpila. »Samo tebi se lahko zgodi, da zaspiš sredi bojnega polja! Že od zore te iščem po najbolj čudnih krajih v bližini, ampak ne bi si mislila, da si tako trapast, da te bom našla tu!«

Še preden je končala svoj jezni govor ga je začela vleči in brcati naj se zmiga. Zvok bojnih rogov, zdaj strašljivo resničen, je prihajal vedno bližje. Torag je šele takrat opazil, da Silean za uzdo drži svojega konja.

»Skoči gor!« mu je ukazala.

»Ahm, tale je tvoj, kajne? Kaj pa se je zgodilo z mojim?« Nekje v komaj prebujenih možganih se mu je prebudila zlovešča slutnja.

»Se ne spomniš?!« je še bolj jezno zavpila Silean. »Zakockal si ga v krčmi za tistim gričem in nimam pojma kako si se od tam prestavil sem. Zdaj se pa zmigaj, ker že slišim rožljanje orožja!«

Spravila sta se na konja in oddirjala še zadnji trenutek, preden sta se na travnik med griči z divjimi bojnimi kriki usuli hordi bojevnikov.

»Tor, ta bitka se naju ne tiče. Ne vem kako ti vedno

uspe zabresti v takšne težave, sploh v več težav hkrati.«

»Kaj ko bi najprej rešila tole težavo s konjem?«

»Ti si ga izgubil, znajdi se sam! Zaradi mene pojdi naprej peš, oguli si škornje, ožuli podplate ...«

»Daj no, Sil. Ti se vedno tako dobro znajdeš in me rešuješ. Tokrat je bilo zadnjič.«

V odgovor je le zarenčala, ustavila konja, skočila dol in se mu zazrla v oči.

»Ne premakni se nikamor, kmalu bom nazaj. In tokrat je res zadnjič.« Vrnila se je na rob bojnega polja in s pogledom iskala kakšnega od mož, ki jim je bitka že dovolj zavrela kri, da bi se spopadli z njo. Izza pasu je potegnila nabrušeno bodalo in ga

Jutro naslednjega dne ...

skrila za hrbet. Takrat ga je zagledala. Z izrazom zmage na obrazu je brisal meč, ki ga je pravkar potegnil iz, na tleh ležečega, nasprotnikovega trupla. Ob njem je živčno rital pokojnikov konj, ki je očitno postal vojni plen.

»Hej!« ga je poklicala.

V odgovor jo je le premeril od glave do pet in zažvižgal. Počasi se mu je približala.

Torag je medtem zlezal s Sileaninega konja, ga privezal za drevo in se začel razgledovati naokrog. V glavi so mu boleče odmevali zvoki bitke in sonce je še vedno občutno preveč sijalo. Popraskal se je za ušesom in v zmršenih laseh odkril nekaj listja in ostale šare, ki se ti zaleze v take kotičke, če noč prespiš na travniku. Očitno ga je med spanjem spet obiskala tista osovražena vila.

»Tista mala prefrigana vila, ki samo čaka, da zatisneš oči in se ti naskrivaj splazi v lase. Potem se z njimi igra, jih spleta v posebno umetelne vozle, skače po njih in kdo ve kaj še vse. Najhuje pa pride na koncu, ko se utruji in si nekje med levim ušesom in temenom ustvari udobno gnezdece, ki ga je skoraj popolnoma nemogoče razplesti. Mogoče bi se pa odselila, če se ostrizem?« je glasno razmišljal Torag.

»Ampak Sil bi se mi gotovo smejala, če zve, da sem se odrekel lasem zaradi majhne, skoraj nevidne stvarce,« je Torag glasno nadaljeval svoje razmišljanje.

Moški, ki si ga je izbrala Silean ni bil ravno govornik. Ko jo je imel na doseg rok, jo je brez besed zgrabil in potegnil k sebi. Ni ga motilo, da je oblečena v verižno srajco, niti da je imel on na sebi oklep. Zmaga nad sovražnikom ga je tako opijanila, da ga pravzaprav sploh ni motilo, da se v njuni neposredni bližini odvija krvava bitka.

Silean se je najprej prepričala, da je še vedno malce krvav meč izven dosega njegovih rok. Potem se mu je prijazno nasmehnila.

Šele takrat, ko je na vratu začutil hladno ostrino bodala, se je Sileanin izbranec zavedel svoje zmote.

»Vsekakor je premajhna, da bi se obremenjeval z njo. Zanimarjeni lasje se pravzaprav čudovito ujemajo z zanemarjeno obleko.« je Torag še kar naprej nadaljeval z monologi in si nežno pogladil, na mestih zarjavelo, verižno srajco.

Silean je z zaprtimi očmi obrisala bodalo ob svoje stegno, globoko vdihnila in segla po konjevi uzdi.

Torag se je nasmehnil, ko se je vrnila v lahнем galopu namesto peš.

»Kaj pa se je zgodilo z lastnikom?« je vprašal.

»Reciva le, da ne more več žvižgati,« mu je odvrnila hladno, a z nasmeškom. »Zdaj lahko nadaljujeva pot.«

Sara Koncilja

STEZA BRAZD

A veste, kako je to, ko na novo spoznaš osebo, pa veš da jo od nekje poznaš oziroma čutiš neko duhovno povezanost, pa ne moreš locirati pravega kraja ne časa? Ta oseba sčasoma postane najboljša ter največja sorodna duša, nekakšen drugi jaz – popačena zrcalna slika. Ni važen spol, izgled niti ne starost, vse to je relativno. Pogoji postane spiritualnost, nek višji nivo, katerega se nezavedno poprimeš in poneseš naprej v svoj vsakdan. In tole je moja zgodba.

Nekega lepega popoldneva v meni neznanih okoliščinah se je vse začelo. In še vedno traja ... Resnično ne vem, kako in kaj, pa vendar se je zgodilo. Pristrčen obojestranski 'živijo' je zadostoval. Kratki informativni pogovori so se razvili v strokovne pogovore, kateri so hitro, kot namočena spužva, rasli ter dobivali esejske širine. Njena pozitivna energija je privlačila mojo negativno. Hranili sta se ena z drugo. Obojestranska kemija, prijateljska iskrica je

Steza brazd

preskočila v trenutku. Počasi, z začetno rezervo, sva spoznavala svet, ki naju je obdajal ter istočasno povezoval. Občutil sem, da želi slediti lastnim ciljem, ne glede na to, kaj o tem mislijo drugi. V tem smislu si je krepila koncentracijo, sposobnost prepričevanja in zaznavanja, kar me je najbolj prepričalo o njeni pristnosti. Počasi je

postajala moj eliksir za vsakdanje nadaljevanje nekoliko izgubljenega življenja. Vedno je govorila primerne besede, ni bila tolažba, njene besede so bile vedno na mestu. Velikokrat se spomnim tistih 'pametni razume' ali 'neuspeh je le ovira, poskusi znova'. Postajala je sinonim afirmacij.

Nov pogled na svet

Resnično je znala vedno, v še tako temačnih trenutkih močno posvetiti, kot polna luna razsvetli temno nebo. Posebno sva zganjala hedonizem, kadar sva se dobila na pijači, zatem pa sva kosila dve uri, čemur je absolutno sledila pregrešno dobra sladica ali kot sva midva rada rekla, nabiranje čistih nepotrebnih kalorij. Pa se najino druženje s tem ni končalo, tekmovala sva tudi v nakupovanju, še posebno na velikih razprodajah in brezglavo zapravljala težko prisluženi denar za odvečne cunje, katere nisva kasneje oblekla več kot enkrat, no mogoče dvakrat, a bila sva bajno čudovita. Nezanemarljivo pa je tudi dejstvo, da sva znala en drugemu dopolnjevati stavke ter včasih zastrašujoče skoraj brati misli. Najbolj poživljajoče pa so seveda neumestne izjave med tehtnim pogovorom, vmes pa prileti kakšna nekonvencionalna pripomba o mimoidočih ali celo o mimo vozečih se, odvisno kje se nahajava. Pa s tem še ni vse zaključeno. Najine poti se širijo ter tlakujejo za prihodnost, kdo ve, kaj vse naju še čaka na skupni poti proti neznani destinaciji.

Dobro razmislite o prebranem, če se zgodi tudi vam, da se boste mogoče zavedali o kom je bilo govora. Ne hitite, pustite se ji zapeljati na prijetne poti prijateljstva.

Gregor Škrlj

Zveza bibliotekarskih društev Slovenije

